

1268**USTAWA**

z dnia 22 grudnia 2000 r.

o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 lipca 1939 r. o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 63, poz. 419, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dla poszczególnych rodzajów pasz:

- 1) cechy zepsucia,
- 2) dopuszczalną procentową ilość zanieczyszczeń i domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt,
- 3) najmniejszą procentową ilość składników odżywczych istotnych,
- 4) dopuszczalny procent zawartości wody — mając na uwadze zdrowie zwierząt oraz ich potrzeby żywieniowe.”;

2) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, jakie dane, poza wymienionymi w ust. 1, powinny być umieszczone w napisie na opakowaniu środków chemicznych i roślinnych, mając na względzie zapewnienie identyfikacji pasz i utrzymanie ich wartości odżywczej oraz należyte informowanie odbiorcy o cechach produktu.”;

3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposoby dokonywania analiz środków żywienia zwierząt, jak również sposoby pobierania próbek oraz ich wielkość, mając na względzie rodzaj paszy oraz zakres i tryb ich pobierania i analiz.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Nadzór nad jakością środków żywienia zwierząt należy do powiatowych lekarzy weterynarii.”

Art. 2. W dekreście z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. z 1949 r. Nr 51, poz. 394) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Chorzy po odbyciu kuracji zaleconej przez lekarza mają obowiązek poddawania się badaniom kontrolnym stanu zdrowia.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki poddawania się badaniom kontrolnym przez chorych po odbyciu kuracji, uwzględniając w szczególności zakres przeprowadzanych badań oraz terminy ich wykonania.”;

2) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru oraz tryb przesyłania doniesień, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając w szczególności dane objęte rejestrem oraz zapewniając poufny tryb przekazywania doniesień.”;

3) w art. 12:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przeprowadzania badań żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, uwzględniając w szczególności zakres i terminy ich wykonywania.”

Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera (Dz. U. Nr 36, poz. 336, z 1954 r. Nr 57, poz. 284, z 1998 r. Nr 143, poz. 916 i z 1999 r. Nr 60, poz. 636) w art. 3 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zakładów opieki zdrowotnej i stanowiska, na których może być zatrudniony starszy felczer, z uwzględnieniem programu kursu dokształcającego.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, program, organizację i warunki odbywania kursów dokształcających dla felczerów oraz tryb kwalifikowania do odbycia kursu, uwzględniając w szczególności:

1) program kursów ze wskazaniem poszczególnych przedmiotów nauczania oraz liczby godzin zajęć praktycznych i teoretycznych,

2) sposób sprawdzania wiadomości uczestników kursu warunkujących jego pozytywne zakończenie.”

Art. 4. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;

2) w art. 5 w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, jakie tereny uznaje się za odpowiednie pod względem sanitarnym na cmentarzu; rozporządzenie w szczególności powinno określać:”;

3) w art. 6 w ust. 5 wyrazy „ministra właściwego do spraw administracji publicznej” zastępuje się wy-

razami „ministra właściwego do spraw wyznań religijnych”;

4) w art. 9:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwłoki osób zmarłych na niektóre choroby zakaźne powinny być natychmiast po stwierdzeniu zgonu usunięte z mieszkania i pochowane na najbliższym cmentarzu w ciągu 24 godzin od chwili zgonu.”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób zakaźnych, o których mowa w ust. 3, ze szczególnym uwzględnieniem chorób zakaźnych występujących w krajach tropikalnych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Od chwili zgonu aż do pochowania zwłoki powinny być przechowywane w taki sposób, aby nie mogły powodować szkodliwego wpływu na otoczenie.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób przechowywania zwłok, uwzględniając:

1) szczegółowe zasady i sposób ustalania powierzchni cmentarza, obejmującej wyodrębnienie części grzebalnej, terenu gospodarczego, parkingów i innych obiektów usytuowanych na tym terenie,

2) sposób zagospodarowania powierzchni grzebalnej,

3) wymogi, jakim musi odpowiadać dom pogrzebowy,

4) warunki i sposób przechowywania zwłok i szczątków,

5) warunki sanitarne przeprowadzania ekshumacji.”;

5) w art. 10:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb i zasady przekazywania zwłok do celów naukowych, w tym:

1) warunki uzasadniające przekazanie zwłok do celów naukowych,

2) tryb przekazywania zwłok,

3) sposób ponoszenia kosztów transportu zwłok.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie, sposób tego powiadamiania, wskazanie podmiotów wydających zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.”;

6) w art. 11:

a) w ust. 3:

- w pkt 2 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej —”,
- w pkt 3 skreśla się wyrazy „oraz ministrem właściwym do spraw administracji publicznej”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoby wymienione w ust. 1 i 2 stwierdzają zgon i jego przyczyny w wydawanych w tym celu kartach zgonu. Karty zgonu są wydawane w dwóch egzemplarzach.”,

c) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgonu oraz sposób jej wypełnienia.”;

7) w art. 12 w ust. 4 wyrazy „właściwy do spraw administracji publicznej” zastępuje się wyrazami „właściwy do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej”;

8) w art. 14:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku śmierci na skutek choroby zakaźnej wymienionej w wykazie, o którym mowa w art. 9 ust. 3a, zezwolenie na przewóz zwłok nie może być udzielone przed upływem dwóch lat od dnia zgonu.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb wydawania zezwolenia na przewóz zwłok i szczątków, uwzględniając w szczególności:

- 1) organy, które wydają zezwolenia,
- 2) wykaz dokumentów niezbędnych w celu uzyskania zezwolenia oraz tryb postępowania,
- 3) wymagania sanitarno-techniczne, jakim powinien odpowiadać transport zwłok i szczątków.”;

9) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20.1. Minister właściwy do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinny odpowiadać cmentarze, groby i inne miejsca grzebania zwłok.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji grobów, a w szczególności prowadzenia ksiąg cmentarnych.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, pojęcie zwłok w rozumieniu niniejszej ustawy, postępowanie ze zwłokami i szczątkami oraz warunki ich ekshumacji i przewozu.”;

10) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „do spraw administracji publicznej” zastępuje się wyrazami „do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1991 r. Nr 107, poz. 460, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 88, poz. 554 oraz z 1999 r. Nr 101, poz. 1178) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki ewidencji, zakupu, przerobu i zużycia spirytusu czystego albo skażonego w zakładach opieki zdrowotnej i aptekach, uwzględniając w szczególności:

- 1) sposób ewidencji i kontroli zużywania spirytusu,
- 2) maksymalną ilość spirytusu wydawanego jednorazowo.

4. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojego działania, określi, w drodze rozporządzenia, warunki ewidencji, zakupu, przerobu i zużycia spirytusu czystego albo skażonego w odniesieniu do zakładów opieki zdrowotnej i aptek, utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ze szczególnym uwzględnieniem określenia ewidencji, kontroli zużywania i maksymalnej ilości spirytusu wydawanego jednorazowo.”

Art. 6. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170, z 1974 r. Nr 47, poz. 280, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając w szczególności warunki, jakim powinien odpowiadać lokal przeznaczony na przekwaterowanie, oraz koszty przekwaterowania.”;

2) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności wzór zgłoszenia oraz termin jego dokonywania.”

Art. 7. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36 i z 2000 r. Nr 109, poz. 1156) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje, wzory i sposób prowadzenia dzienników i innych dokumentów stat-

ków, z uwzględnieniem rodzajów statków.”;

2) w art. 249 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, procentowy podział części wynagrodzenia za ratownictwo przypadającego dla załogi statku, z uwzględnieniem osobistego wkładu załogi statku w ratownictwo, oraz tryb postępowania w tych sprawach.”;

3) w art. 251 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, zasady obliczania i przeznaczenia wynagrodzenia za ratownictwo należnego jednostkom pływającym wymienionym w § 1 oraz tryb postępowania w tych sprawach, z uwzględnieniem w szczególności wypadków wyłączonej możliwości dochodzenia wynagrodzenia, organów uprawnionych do podejmowania decyzji w tej sprawie, trybu dochodzenia wynagrodzenia w przypadku braku umowy o ratownictwo, podmiotów uprawnionych do zawierania umów, górnej granicy wysokości wynagrodzenia oraz określenia podmiotu, na którego rachunek wynagrodzenie to podlega przekazaniu.”;

4) art. 344 otrzymuje brzmienie:

„Art. 344. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania organów administracji morskiej w zakresie przygotowania dokumentacji szkody uzasadniającej odpowiedzialność Międzynarodowego Funduszu, z uwzględnieniem obowiązujących w tym zakresie umów międzynarodowych.”

Art. 8. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 oraz z 1989 r. Nr 33, poz. 175 i Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres udziału przewodniczących i wiceprzewodniczących izb morskich w pracy sądów, uwzględniając zakres zadań tych osób w izbach morskich oraz konieczność zachowania udziału sędziów czynnych zawodowo w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości.”;

2) w art. 11:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) do pozostałych pracowników — przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z ministrem wła-

ściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska, zaszerogowanie oraz szczegółowe zasady wynagradzania pracowników izb morskich, a także kwalifikacje wymagane dla pracowników izb morskich wymienionych w ust. 1 pkt 2, dostosowując odpowiednio przepisy, o których mowa w ust. 1, do zakresu działania i struktury organizacyjnej izb morskich.”;

3) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, na wniosek przewodniczącego izby morskiej, określi, w drodze zarządzenia, liczbę ławników dla izby z uwzględnieniem terytorialnego zakresu działania izby morskiej.”;

4) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania izb morskich, uwzględniając w tym zadania referentów, kierownika sekretariatu i sekretarza izby, szczegółowy sposób prowadzenia i protokołowania rozpraw, tryb występowania o pomoc prawną i komunikowania się z innymi organami oraz organizację pracy izby.”;

5) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, obowiązki kapitanatów (bosmanatów) portów w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawach wypadków morskich w celu wyjaśnienia wszystkich okoliczności wypadku.”

Art. 9. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999 r. Nr 98, poz. 1150) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może tworzyć, w drodze rozporządzenia, specjalistyczne jednostki organizacyjne, powoływane w celu ochrony zabytków, nadając im statut określający w szczególności zakres kompetencji jednostki organizacyjnej, obszar oraz formy jej działalności, a także zasady współdziałania z innymi organami ochrony dóbr kultury.”,

b) skreśla się ust. 3;

2) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania i cofania zezwoleń na prowadzenie prac konserwatorskich, archeologicznych i wykopaliskowych oraz warunki ich prowadzenia, jak również kwalifikacje osób, które mają prawo

prowadzenia tej działalności, w tym w szczególności wykształcenie i staż pracy wymagane od wykonawców prac konserwatorskich, archeologicznych i wykopaliskowych, dane zamieszczane we wniosku o udzielenie zezwolenia, rodzaje dokumentów załączanych do wniosku, sposób prowadzenia dokumentacji prac konserwatorskich, archeologicznych i wykopaliskowych, w tym sposób dokumentowania poszczególnych etapów prac.”;

3) w art. 23 skreśla się ust. 5;

4) dodaje się art. 25a i art. 25b w brzmieniu:

„Art. 25a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, zasady zabezpieczenia zabytków przed zniszczeniem, uszkodzeniem, dewastacją i zaginięciem, w tym w szczególności na wypadek katastrofy, klęski żywiołowej lub konfliktu zbrojnego, uwzględniając zasady sporządzania planów ochrony, siły i środki do realizacji prac zabezpieczających, organizację ochrony na szczeblu ogólnokrajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w ramach instytucji będących w posiadaniu zabytków, a także zadania związane z objęciem zabytków ochroną specjalną.

Art. 25b. 1. Koordynację przedsięwzięć związanych z ochroną dóbr kultury w razie konfliktu zbrojnego zapewnia Polski Komitet Doradczy, zwany dalej «Komitetem».

2. Komitet jest organem pomocniczym Rady Ministrów.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, skład Komitetu, jego organizację, zakres i tryb działania oraz sposób finansowania jego działalności, uwzględniając zapewnienie realizacji Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego oraz w szczególności zasady powoływania i odwoływania przewodniczącego, sekretarza, członków Komitetu oraz ich liczbę, obowiązki i uprawnienia, procedury głosowania, zasady pokrywania kosztów związanych z działalnością Komitetu oraz obsługą administracyjną, a także obowiązek składania sprawozdań z działalności Komitetu Prezesowi Rady Ministrów.”;

5) w art. 30 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

6) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, tryb zgłaszania wniosków oraz wydawania zezwoleń i zaświadczeń na wywóz za granicę dóbr kultury. Rozporządzenie określi w szczególności

gólności dane zamieszczane we wniosku i rodzaje dokumentów załączanych do wniosku, organy i podmioty właściwe do wydawania zezwoleń i zaświadczeń, a także sposób oznaczania dóbr kultury wywożonych za granicę umożliwiając ich identyfikację i zabezpieczający je przed uszkodzeniem.”;

7) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w porozumieniu z właściwymi ministrami, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zabytków nieruchomych dostępnych dla publiczności, terminy i czas ich zwiedzania, zasady wykorzystywania tych obiektów dla celów dydaktyczno-oświatowych, formę graficzną znaku umieszczanego na obiekcie informującego o szczególnej roli zabytku, uwzględniając uzasadnione interesy ich użytkowników.”;

8) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, organizację i formy działania społecznej opieki nad zabytkami, uwzględniając rodzaje podmiotów mogących pełnić funkcję społecznych opiekunów zabytków, obowiązki i uprawnienia społecznych opiekunów zabytków, formy ich współdziałania z wojewódzkimi konserwatorami zabytków oraz warunki i tryb nadawania i cofania uprawnień społecznych opiekunów zabytków.”;

9) w art. 72 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wzór i wymiar odznaki, biorąc pod uwagę wzornictwo i wymiary odznak stosowane w polskiej falerystyce, tryb przedstawiania wniosków o nadanie odznaki oraz niezbędne dokumenty wymagane przy składaniu wniosku o nadanie odznaki, uwzględniając sytuacje, w których przyznaje się odznakę, określenie podmiotów uprawnionych do wręczania odznaki oraz tryb jej wręczania i sposób noszenia.”

Art. 10. W ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153, z 1984 r. Nr 53, poz. 272, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1996 r. Nr 45, poz. 199, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory flag, emblematów i proporców, jakie mogą posiadać poszczególne rodzaje polskiego lotnictwa cywilnego, oraz warunki ich użycia, z uwzględnieniem miejsca ich umieszczenia.”;

2) w art. 20 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać statki powietrzne i ich części,
- 2) warunki i zakres sprawdzania zdolności statków powietrznych do lotu, wydawania świadectw sprawności technicznej statków powietrznych oraz wzory tych świadectw,

uwzględniając poszczególne rodzaje statków powietrznych.

6. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady eksploatacji statków powietrznych, z uwzględnieniem poszczególnych ich rodzajów.”;

3) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów wymaganych dla statku powietrznego i rodzaje dokumentów, które powinny znajdować się w statku powietrznym w czasie lotu, oraz wzory tych dokumentów, uwzględniając sposób ich prowadzenia.”;

4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, organy lotniczego nadzoru technicznego, sprawujące nadzór nad przestrzeganiem przepisów prawa lotniczego, oraz zakres ich działania, z uwzględnieniem zadań poszczególnych organów.”;

5) w art. 34 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadkach uzasadnionych potrzebami szkolenia lub treningu lotniczego albo wykonania specjalnych zadań, jak loty związane z akcją przeciwpożarową lub przeciwpowodziową, oraz w innych przypadkach, które określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw transportu — statki powietrzne mogą startować lub lądować na terenach nie będących lotniskami.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać tereny, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapewnienie warunków bezpieczeństwa lotów.”;

6) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, organy upoważnione do wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów prawa lotniczego i przepisów wydanych na jego podstawie, dotyczących lotnisk i lotniczych urządzeń naziemnych, z uwzględnieniem ich szczególnych zadań.”;

7) w art. 42 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje sprawności fizycznej i psychicznej kandydatów na członków personelu lotniczego, sprawdzane w trakcie badań lotniczo-lekarskich, z uwzględnieniem podziału członków personelu lotniczego na specjalności lotnicze.

4. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania przez członków personelu lotniczego uprawnień wynikających z licencji, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa lotów, uwzględniając w szczególności normy czasu wykonywania przez personel lotniczy czynności lotniczych.”;

8) w art. 44:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu i Minister Obrony Narodowej określają, w drodze rozporządzenia:

1) zasady wyznaczenia części polskiej przestrzeni powietrznej i lotnisk dla ruchu cywilnych statków powietrznych oraz ruchu lotniczego statków powietrznych w tych częściach przestrzeni powietrznej i na tych lotniskach,

2) warunki wykonywania przez cywilne statki powietrzne lotów poza częściami przestrzeni powietrznej i lotniskami, o których mowa w pkt 1,

z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa ruchu lotniczego.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, państwowe organy kierownictwa, kontroli i nadzoru ruchu lotniczego (organy ruchu lotniczego), a także organy współdziałające przy zabezpieczaniu i obsłudze tego ruchu, oraz ustali zakres i szczegółowe zasady ich działania.”;

9) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw łączności, określi, w drodze rozporządzenia, wyjątki od zakazów wymienionych w ust. 1, dotyczące w szczególności:

1) wykonywania lotów akrobacyjnych w wyznaczonej strefie lotów akrobacyjnych nad osiedlem lub innym skupiskiem ludności, z uwzględnieniem najmniejszej dopuszczalnej wysokości takich lotów,

- 2) wykonywania lotów próbnych nad osiedlem lub innym skupiskiem ludności przy zachowaniu bezpiecznej wysokości,
- 3) wykonywania zrzutów, zgodnie z zadaniem lotu,
- 4) wykonywania zdjęć fotograficznych w polskiej przestrzeni powietrznej, z uwzględnieniem warunków dopuszczalności ich wykonywania,
- 5) używania znajdujących się na statku powietrznym urządzeń telekomunikacyjnych w zakresie nie utrudniającym przekazywania i odbierania wiadomości bezpośrednio związanych z bezpieczeństwem statku powietrznego, mając na uwadze bezkolizyjne przekazywanie i odbieranie wiadomości bezpośrednio związanych z bezpieczeństwem statku powietrznego.”;

10) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określa, w drodze rozporządzenia, organy upoważnione do przeprowadzania poszukiwań i organizowania akcji ratowniczej w razie zaginięcia lub innego wypadku statku powietrznego, zagrożenia bezpieczeństwa albo przymusowego lądowania statku powietrznego poza lotniskiem, a także organy upoważnione do przeprowadzania badań okoliczności i przyczyn wypadków lotniczych oraz zadania i tryb postępowania tych organów ze szczególnym uwzględnieniem obowiązków jednostek biorących udział w poszukiwaniach i organizowaniu akcji ratowniczej.”;

11) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, lotniska, na których mogą być wykonywane starty i lądowania statków powietrznych w ruchu międzynarodowym, mając na uwadze zapewnienie warunków bezpieczeństwa.”

Art. 11. W ustawie z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169, z 1982 r. Nr 11, poz. 80, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) art. 15 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 15. 1. Spółka jest osobą prawną i działa na podstawie statutu.
2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, wzór statutu spółki, biorąc pod uwagę wymagania, o których mowa w art. 17.”

Art. 12. W ustawie z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1974 r. Nr 47, poz. 280, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1997 r. Nr 60, poz. 369, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i

z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania pracowników zakładów opieki zdrowotnej oraz innych osób powołanych do pracy przy zwalczaniu epidemii, w tym w szczególności:

- 1) wynagrodzenie pracowników oraz innych osób powołanych wyłącznie do pracy przy zwalczaniu epidemii,
- 2) wynagrodzenie pracowników medycznych oraz innych osób powołanych do wykonywania dodatkowo poza godzinami pracy zadań związanych ze zwalczaniem epidemii.”;

2) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w swoim zakresie działania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) organy i zakłady właściwe do wykonywania zadań określonych w ustawie oraz sposób wykonywania tych zadań w stosunku do osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń służby zdrowia podległych tym ministrom, jak również w stosunku do innych osób zamieszkałych na terenach obiektów wojskowych, uwzględniając w szczególności określenie rodzaju zakładów i organów, o których mowa w przepisach ustawy, trybu przeciwdziałania powstaniu chorób zakaźnych, rodzaju dokumentacji oraz zasad wynagradzania osób powołanych do prac przy zwalczaniu chorób zakaźnych,
- 2) zasady współpracy organów, o których mowa w pkt 1, z organami podległymi ministrowi właściwemu do spraw zdrowia w zakresie czynności związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych, w tym instytucje współpracujące, zasady i zakres współpracy.”;

3) art. 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki higieniczno-sanitarne w przewozach kolejowych, drogowych i lotniczych oraz na terenach kolejowych,
- 2) zasady wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem warunków, o których mowa w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki higieniczno-sanitarne w morskich portach i przystaniach,
- 2) zasady wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem warunków, o których mowa w pkt 1.

Art. 24. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady współpracy podległych im organów w zakresie zwalczania chorób zakaźnych, które mogą być przenoszone ze zwierząt kręgowych na ludzi lub z ludzi na zwierzęta kręgowie, w szczególności:

- 1) wykaz chorób, których współpraca dotyczy,
- 2) jednostkę zobowiązaną do współpracy,
- 3) zakres współpracy."

Art. 13. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1116) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów może uznać, w drodze rozporządzenia, za uzdrowisko miejscowość (miasto, gminę lub część gminy), uwzględniając posiadanie warunków niezbędnych do prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego.”;

2) w art. 3 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowy statut uzdrowiska, w tym w szczególności organizację i szczegółowe zasady działania uzdrowiska.”;

3) w art. 4 w ust. 4 wyrazy „Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Radę Ministrów”;

4) w art. 6:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, typowe rodzaje zakładów oraz urzędzeń lecznictwa uzdrowiskowego, uwzględniając w szczególności zakres ich zadań.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykorzystania warunków naturalnych w poszczególnych uzdrowiskach do leczenia uzdrowiskowego, uwzględniając w szczególności walory klimatyczne i naturalne zasoby lecznicze terenu.”;

5) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres działania organów określonych w ust. 1 pkt 1—4 w dziedzinie prowadzenia zakładów i urzędzeń lecznic-

twą uzdrowiskowego, uwzględniając w szczególności cel działania oraz specyfikę tego leczenia,

- 2) zakres i formy współdziałania ministra właściwego do spraw zdrowia i jego organów oraz innych organów i instytucji prowadzących zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego oraz obiekty wypoczynku, uwzględniając w szczególności dążenie do pełnego wykorzystania naturalnych i innych właściwości uzdrowisk dla potrzeb lecznictwa uzdrowiskowego, wypoczynku i turystyki.”

Art. 14. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 114, poz. 1193) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1, uwzględniając wymogi dotyczące kontroli terminowości zapłaty zobowiązań pieniężnych, obowiązek sporządzania i doręczania upomnień, a ponadto konieczność powiadamiania organu egzekucyjnego o zmianach wysokości i terminu płatności egzekwowanej należności.”;

2) w art. 46:

a) w § 1 wyrazy „Policji lub Straży Granicznej” zastępuje się wyrazami „Policji, Straży Granicznej lub Urzędu Ochrony Państwa”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sposób udzielania pomocy organowi egzekucyjnemu i egzekutorowi przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych, przypadki, w których wymagana jest pomoc organów, sposób postępowania, tryb występowania o udzielenie pomocy, sposób jej realizacji, a także sposób dokumentowania wykonywanych czynności i rozliczania ich kosztów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) Minister Obrony Narodowej — w przypadku udzielania pomocy przez Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe,
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych — w przypadku udzielania pomocy przez Policję lub Straż Graniczną,
- 3) Prezes Rady Ministrów — w przypadku udzielania pomocy przez Urząd Ochrony Państwa.”;

3) w art. 50 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sposób asystowania przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych, uwzględniając

w szczególności przypadki i miejsca, w których wymagana jest asysta organów, sposób postępowania przy wykonywaniu asysty, tryb powiadamiania właściwych organów, wymagane dokumenty, sposób dokumentowania wykonywanych czynności i rozliczania ich kosztów, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) Minister Obrony Narodowej — w przypadku wykonywania asysty przez Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe,
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych — w przypadku wykonywania asysty przez Policję lub Straż Graniczną,
- 3) Prezes Rady Ministrów — w przypadku wykonywania asysty przez Urząd Ochrony Państwa.”;

4) w art. 85:

- a) w § 1 skreśla się zdanie czwarte,
- b) dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb zawiadamiania o zajęciu wkładu oszczędnościowego placówek banku, placówek pocztowych i innych placówek obsługujących obrót oszczędnościowy oraz moment, w którym zawiadomienie to uważa się za dokonane w stosunku do placówek obsługujących obrót oszczędnościowy innych niż oddział banku prowadzący rachunek wkładu, uwzględniając potrzebę jak najszybszego wstrzymania wypłat z zajętego rachunku oraz prawidłowego orzekania o odpowiedzialności placówek za dokonane wypłaty.”

Art. 15. W ustawie z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110, z 1982 r. Nr 31, poz. 215, z 1991 r. Nr 22, poz. 93, z 1994 r. Nr 79, poz. 362, z 1996 r. Nr 34, poz. 146 i Nr 43, poz. 189, z 1997 r. Nr 41, poz. 255 i Nr 106, poz. 678 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 48, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

- a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, organizacje społeczne zwolnione od opłat sądowych w sprawach cywilnych i rodzaje spraw, których dotyczy to zwolnienie, uwzględniając przede wszystkim statutowe cele działalności danej organizacji i możliwości oraz potrzeby realizacji tych celów na drodze postępowania cywilnego.”;

2) w art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów

publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, koszty sądowe w postępowaniu przy zakładaniu ksiąg wieczystych, uwzględniając w szczególności rodzaj i wysokość wpisu oraz wydatki ponoszone w związku z postępowaniem.”

Art. 16. W ustawie z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i Nr 91, poz. 456, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369 i Nr 88, poz. 554 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, obowiązki zakładów żywienia zbiorowego i zakładów prowadzących do obrotu wyroby garmażeryjne w zakresie przechowywania próbek wydawanych lub sprzedawanych środków spożywczych, w tym zwłaszcza szczegółowe zasady i sposób pobierania i przechowywania próbek potraw oraz osoby uprawnione do ich pobierania.”;

2) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Pracownicy inspektoratów weterynarii lub stacji sanitarno-epidemiologicznych wykonują nadzór, o którym mowa w art. 22 ust. 3 i 3a, na podstawie pisemnego upoważnienia właściwego organu Inspekcji Weterynaryjnej albo Inspekcji Sanitarnej.”;

3) w art. 28 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania przy pobieraniu próbek oraz przy badaniach i ocenie jakości zdrowotnej środka spożywczego, w razie braku norm lub przepisów wydanych na innej podstawie, uwzględniając sposób pobierania i przechowywania próbek oraz osoby uprawnione do ich pobierania.”;

4) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania nadzoru sanitarnego przez Wojskową Inspekcję Weterynaryjną nad zakładami zaopatrującymi wojsko w środki spożywcze, określając w szczególności uprawnienia wojskowych inspektoratów weterynaryjnych, zakres i częstotliwość dokonywania kontroli oraz zasady współdziałania z Inspekcją Weterynaryjną.”

Art. 17. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152 oraz z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489 i Nr 107, poz. 1127) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 77¹ wyrazy „art. 77²—77⁴” zastępuje się wyrazami „art. 77²—77⁵”;
- 2) w art. 77⁴ w zdaniu wstępnym wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia” oraz skreśla się pkt 2;

- 3) dodaje się art. 77⁵ w brzmieniu:

„Art. 77⁵. § 1. Pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługuje zwrot kosztów związanych z podróżą służbową.

§ 2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania oraz wysokość należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, w szczególności w zakresie diet oraz zwrotu kosztów przejazdów, noclegów i innych udokumentowanych wydatków.”;

- 4) w art. 237 § 2—4 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy zawierający dane dotyczące poszkodowanego, składu zespołu powypadkowego, wypadku i jego skutków, stwierdzenie, że wypadek jest lub nie jest wypadkiem przy pracy, oraz wnioski i zalecane środki profilaktyczne, a także pouczenie dla stron postępowania powypadkowego.

§ 3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór statystycznej karty wypadku przy pracy, uwzględniając dane dotyczące pracodawcy, poszkodowanego, wypadku przy pracy, a także jego skutków oraz sposób i terminy jej sporządzenia i przekazywania do właściwego urzędu statystycznego.

§ 4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób dokumentowania chorób zawodowych i skutków tych chorób, a także prowadzenia rejestrów chorób zawodowych, uwzględniając w szczególności wzory dokumentów stosowanych w postępowaniu dotyczącym tych chorób oraz dane objęte rejestrem,
- 2) wytyczne diagnostyczno-orzecznicze i kryteria rozpoznawania chorób zawodowych, uwzględniając w szczególności rodzaj choroby oraz czynniki szkodliwe i uciążliwe wywołujące te choroby.”

Art. 18. W ustawie z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r.

Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 89, poz. 991 i Nr 109, poz. 1157) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19:

a) skreśla się ust. 2,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb sprawowania nadzoru i kontroli w zakresie gospodarki wodnej i urządzeń wodnych; pozostających w użytkowaniu Sił Zbrojnych, oraz zakres i tryb udzielania organom administracji państwowej informacji w tym zakresie.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, dla realizacji zadań z zakresu gospodarki wodnej, może, w drodze rozporządzenia, tworzyć, łączyć, dzielić i znosić jednostki organizacyjne, określając szczegółowy zakres zadań, tryb i zasady działania, siedzibę oraz obszary ich działania. Przy wydawaniu rozporządzenia minister właściwy do spraw gospodarki wodnej będzie się kierował podziałem hydrograficznym kraju, koniecznością utrzymania majątku Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, rodzajem zadań i kompetencji w zakresie gospodarki określonych w ustawie oraz potrzebą koordynacji działań o znaczeniu ponadregionalnym, zwłaszcza w zakresie programowania i planowania w gospodarce wodnej.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej może, w drodze zarządzenia, powoływać organy opiniodawcze i doradcze w zakresie ochrony wód i gospodarki wodnej, określając ich nazwę, skład osobowy, cel powołania, zakres i tryb działania, a także zasady wynagradzania za uczestnictwo w nich, kierując się koniecznością konsultacji społecznych w zakresie programów rozwoju zasobów wodnych.”;

- 2) w art. 31 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania, jakim powinien odpowiadać operat wodnoprawny, uwzględniając część opisową i graficzną operatu wodnoprawnego oraz wymagania niezbędne dla racjonalnego wykorzystywania zasobów środowiska i racjonalnej gospodarki wodnej,

2) sposób rejestracji i prowadzenia obserwacji wydajności ujęć wód podziemnych,

uwzględniając wymagania dotyczące okresowych pomiarów wydajności ujęcia i poziomu zwierciadła wody,

- 3) wzory karty rejestracyjnej i książki eksploatacyjnej ujęcia wody podziemnej oraz instrukcje ich prowadzenia, uwzględniając wymogi dokumentowania danych niezbędnych do kontroli warunków i przebiegu eksploatacji ujęcia,
- 4) sposób ustawiania i utrzymywania wodnych urządzeń pomiarowych, w tym wymagania zapewniające kontrolę przestrzegania warunków pozwolenia wodnoprawnego oraz prowadzenie hydrograficznej obserwacji wód,
- 5) sposób ustawiania na brzegach wód znaków żeglugowych i ich utrzymywania, uwzględniając wymagania bezpieczeństwa żeglugi.”;

3) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Za szczególne korzystanie z wód, a także za korzystanie ze stanowiących własność państwa urządzeń wodnych pobiera się opłaty.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.
3. Opłaty za pobór wody i wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi ustala i pobiera wojewoda na podstawie informacji, którą zakład jest obowiązany złożyć w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, a jeżeli produkcja zakładu ma charakter okresowy — w terminie 15 dni po zakończeniu każdego okresu, w którym zakład prowadził produkcję.
4. Informacja, o której mowa w ust. 3, powinna zawierać dane o ilości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej, ilości, rodzaju, stanie i składzie odprowadzanych do wód lub do ziemi ścieków oraz ładunku zawartych w nich zanieczyszczeń, określonych wskaźnikami: pięciodobowym biochemicznym zapotrzebowaniem tlenu (BZT_5), chemicznym zapotrzebowaniem tlenu oznaczonym metodą dwuchromianową ($ChZT$), zawiesiną ogólną, sumą jonów chlorków i siarczanów, sumą metali ciężkich, fenolami lotnymi.
5. Skład ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi ustala się w miejscu wylotu ścieków z urządzeń oczyszczających lub kolektorów zakładów, z tym że w przypadku wprowadzania wód

chłodniczych razem ze ściekami skład ścieków ustala się przed ich zmieszaniem.

6. Jeżeli zakład nie złoży w terminie informacji, o której mowa w ust. 3 i 4, albo złoży informację nasuwającą zastrzeżenia, decyzję w sprawie opłaty, o której mowa w ust. 3, wydaje się na podstawie ustaleń dokonanych przez organ pobierający opłatę.
7. W razie niezłożenia informacji w terminie, o którym mowa w ust. 3, organ ustalający opłatę stosuje stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.
8. Opłaty za korzystanie z urządzeń wodnych, żeglugę i spław oraz wydobywanie z wód żwiru, piasku i innych materiałów ustala i pobiera dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, na podstawie informacji, którą zakład prowadzący działalność żeglugową obejmującą przewóz osób lub towarów w celach zarobkowych i na własny rachunek lub zakład wydobywający z wód żwir, piasek i inne materiały jest obowiązany składać za każdy miesiąc uprawiania żeglugi lub prowadzenia wydobywania, w terminie do 15 dnia następnego miesiąca.
9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wysokość stawki opłat za pobór m^3 wody,
 - 2) rodzaje zanieczyszczeń, za których wprowadzanie do wód lub do ziemi pobiera się opłaty, oraz stawki tych opłat za kg ładunku lub za m^3 ścieków,
 - 3) wysokość stawki opłat za korzystanie z urządzeń wodnych, żeglugę i spław oraz za wydobywanie z wód żwiru, piasku i innych materiałów.
10. Rada Ministrów, ustalając stawki opłat za pobór wody, o których mowa w ust. 9 pkt 1, uzależni ich wysokość od tego, czy woda jest powierzchniowa, czy podziemna, oraz od jej jakości, a także kierować się będzie wielkością zasobów wodnych możliwych do wykorzystania w poszczególnych dorzeczach oraz kosztem uzyskania wód z tych zasobów. Rada Ministrów może zróżnicować stawki opłat za pobór wody dla poszczególnych dorzeczy lub ich części. Maksymalna stawka opłaty za pobór wody podziemnej nie może być wyższa niż 10 promili najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego na podstawie odrębnych przepisów, a za pobór wody powierzchniowej nie może być wyższa niż 5 promili tego wynagrodzenia.

11. Rada Ministrów, wskazując rodzaje zanieczyszczeń i ustalając stawki opłat za ich wprowadzanie do wód lub do ziemi, o których mowa w ust. 9 pkt 2, kierować się będzie szkodliwością tych zanieczyszczeń dla środowiska wodnego oraz potrzebą zapewnienia szczególnej ochrony zasobów wód podziemnych oraz wód jezior. Maksymalna stawka opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi nie może być wyższa niż:
- 1) za 1 kg zanieczyszczeń zawartych w ściekach wprowadzanych do wód lub do ziemi — 10%,
 - 2) za 1 dam³ wód chłodniczych — 0,5% — najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego na podstawie odrębnych przepisów dla roku poprzedniego.
12. Realizując upoważnienie, o którym mowa w ust. 9 pkt 3, Rada Ministrów będzie się kierować rodzajem i wielkością obiektów pływających, masą przewożonych towarów, ilością miejsc pasażerskich oraz nośnością wymierzoną, rodzajem i wielkością obiektów pływających oraz porą korzystania z tych urządzeń, uwzględniając, komu zostało powierzone utrzymanie poszczególnych odcinków śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych, mając na względzie, że maksymalna stawka opłaty za:
- 1) żeglugę pustych statków towarowych i barek nie może być wyższa niż 0,5 grosza za jeden tonokilometr nośności wymierzonej, a statków pasażerskich i wycieczkowych — 2,5 grosza za iloczyn jednego miejsca na statku i każdego kilometra przebytej drogi wodnej,
 - 2) przewóz towarów oraz holowanie i spław drewna nie może być wyższa niż 2 grosze za jeden tonokilometr,
 - 3) jedno przejście przez śluzę lub pochylnię w godzinach 7⁰⁰ — 16⁰⁰ nie może być wyższa niż 2% najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego na podstawie odrębnych przepisów, a w godzinach 16⁰⁰—7⁰⁰ — 4% tego wynagrodzenia,
 - 4) wydobywanie z wód żwiru, piasku i innych materiałów nie może być wyższa niż 5% ceny zbytu tych materiałów.
13. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie uiszczane w wyznaczonym terminie, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- 4) w art. 56a:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Termin uiszczania opłat, o których mowa w art. 56 ust. 1, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca opłatę stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 3.”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Opłatę za korzystanie ze śluzy lub pochylni przez statki, o których mowa w art. 56c ust. 3 pkt 1, pobiera się w miejscu śluzowania lub przejścia przez pochylnię. Za pobraną opłatę wystawia się potwierdzenie jej uiszczenia.”;
- 5) w art. 56b:
- a) w ust. 1 wyraz „wysokości” zastępuje się wyrazem „ustalenia”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Opłaty nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie jej ustalenia.”;
- 6) dodaje się art. 56c i 56d w brzmieniu:
- „Art. 56c. 1. Zwolniony z opłat jest pobór wody:
- 1) wykorzystanej do celów, o których mowa w art. 46,
 - 2) dokonywany dla potrzeb przerzutów wody,
 - 3) dla potrzeb energetyki wodnej pod warunkiem zwrotu takiej samej ilości wody o co najmniej nie gorszej jakości, w odległości do 1,5 km od miejsca jej poboru,
 - 4) dla potrzeb związanych z wytwarzaniem energii cieplnej lub elektrycznej pod warunkiem, że jest to woda powierzchniowa zużywana zwrotnie,
 - 5) dla potrzeb pozyskania energii cieplnej za pomocą pomp ciepłych, wykorzystujących energię wody podziemnej, pod warunkiem zwrotu do wód podziemnych takiej samej ilości wody o co najmniej nie gorszej jakości,
 - 6) dla potrzeb chowu lub hodowli ryb, pod warunkiem że pobór ten oraz odprowadzanie wykorzystanej wody jest zgodne z pozwoleniem wodnoprawnym,
 - 7) dla potrzeb nawadniania użytków rolnych i leśnych,
 - 8) pochodzącej z odwodnienia gruntów, obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych.
2. Zwolnione z opłat jest wprowadzanie:
- 1) do ziemi — ścieków w celu rolniczego wykorzystania, w przypadku posiadania pozwolenia wodnoprawnego na takie ich wykorzystanie,
 - 2) do wód — zużytych wód chłodniczych oraz z obiegów chłodzących,

jeżeli ich temperatura nie przekracza +26°C, albo naturalnej temperatury wody, gdy temperatura ta jest wyższa niż +26°C,

- 3) do wód — wód zasolonych, jeżeli wartość sumy jonów chlorków i siarczanów w tych wodach nie przekracza 500 mg na litr,
 - 4) do wód lub do ziemi — wód opadowych.
3. Z opłat za korzystanie z urządzeń wodnych, za żeglugę i spław zwolnione są:
- 1) statki do 15 ton nośności, w tym łódzie sportowo-turystyczne, z tym że zwolnienie nie dotyczy opłat za korzystanie ze śluz lub pochylni,
 - 2) statki jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach,
 - 3) statki jednostek sił zbrojnych, jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostek ratowniczych,
 - 4) statki inspektoratów żeglugi śródlądowej,
 - 5) statki Państwowej Straży Rybackiej i Społecznej Straży Rybackiej,
 - 6) statki urzędów morskich,
 - 7) promy leżące w ciągach wód publicznych.

4. Dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych ogólnokształcących i zawodowych, słuchaczy zakładów kształcenia nauczycieli oraz dla studentów szkół wyższych opłatę za korzystanie ze śluz lub pochylni obniża się o połowę.

Art. 56d. 1. Stawki opłat, o których mowa w art. 56, podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku kalendarzowego podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi zmian cen towarów i usług konsumpcyjnych planowanemu w ustawie budżetowej na ten rok.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, nie później niż w terminie do dnia 30 listopada ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski», wysokość stawek opłat na rok następny, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawek oraz zasadę, o której mowa w ust. 1.”;

7) w art. 63 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania, jakim powinny odpowiadać ścieki przeznaczone do rolniczego wykorzystania,

2) warunki położenia gruntów, na których stosowane jest rolnicze wykorzystanie ścieków, oraz dopuszczalne zawartości metali ciężkich w wierzchniej warstwie gruntów

— uwzględniając potrzebę ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem.”;

8) w art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, zasady usuwania ścieków ze statków i obiektów określonych w ust. 1, uzależniając wymagania usuwania ścieków od przeznaczania, rozmiarów i mocy silnika statku, a w razie potrzeby określając termin dostosowania statku do wymagań ustalonych w rozporządzeniu.”;

9) w art. 117 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowe statuty poszczególnych rodzajów spółek wodnych i ich związków, uwzględniając postanowienia dotyczące celów spółki i środków do ich osiągnięcia.”

Art. 19. W ustawie z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustanawia mundury, określa osoby uprawnione do ich noszenia oraz wzór i kolor munduru.”;

2) w art. 12:

a) w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „Policji,” dodaje się wyrazy „Straży Granicznej,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej w odniesieniu do munduru wojskowego, a minister właściwy do spraw wewnętrznych w odniesieniu do munduru policyjnego i Straży Granicznej, mogą wprowadzić, w drodze rozporządzeń, zakaz używania munduru lub jego części, chociażby nawet zostały one pozbawione oznak określonych w przepisach o ustanowieniu munduru, uwzględniając obowiązujące wzory umundurowania wyjściowego i polowego stosowanego w Siłach Zbrojnych, Policji i Straży Granicznej.”

Art. 20. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 7, poz. 18, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 10, poz. 60 i Nr 34, poz. 199, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, z 1997 r. Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1126) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady dotyczące postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględniając praktykę i zwyczaje istniejące w państwie przyjmującym, określając sytuacje, w których podnoszenie flagi państwowej jest obowiązkowe, oraz określając szczegółowo jej usytuowanie.”

Art. 21. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 62, poz. 718 i Nr 73, poz. 852) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W szczególnie uzasadnionych wypadkach minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może określić, w drodze rozporządzenia, towary i usługi, na które ustala się ceny regulowane, z wyjątkiem towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe.”;

2) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (art. 3 ust. 2).”;

3) w art. 10 skreśla się ust. 2;

4) w art. 12:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, jednolite dla wszystkich jednostek gospodarczych metody kosztorysowania obiektów i robót budowlanych, w tym rodzaje kosztorysów i podstawy ich sporządzania.”;

b) skreśla się ust. 3—5;

5) skreśla się art. 14;

6) w art. 15:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia:

1) wprowadzić obowiązek stosowania marż urzędowych,

2) ustalić średnie wskaźniki marż umownych,

uwzględniając przeciwdziałanie nadmiernej wzrostowi marż umownych, rodzaje towarów i usług objętych ograniczeniami oraz okres obowiązywania ograniczeń.”;

b) skreśla się ust. 8;

7) w art. 16 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z właściwymi ministrami, po zasięgnięciu opinii Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji Miar i Jakości, określi, w drodze rozporządzenia, branżowe minimalne opusty cen umownych dla:

1) niższych klas jakości (gatunków, stopni, wyrobów) przewidzianych w normach lub innych przepisach dla poszczególnych towarów,

2) wyrobów o jakości niższej od wymaganej normą, dopuszczonych do obrotu na podstawie odstępstwa od normy.”;

8) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może określić, w drodze rozporządzenia, towary przeznaczone do sprzedaży detalicznej, których oznaczenie ceną urzędową, regulowaną lub umowną może nastąpić w inny sposób niż bezpośrednio na towarze, lub towary niewymagające oznaczenia ceną, uwzględniając w szczególności specyfikę towaru oraz inny sposób określenia jego wartości.”;

9) w art. 25 skreśla się ust. 2.

Art. 22. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wypadki i okoliczności, w których, uwzględniając zwyczaje międzynarodowe, dopuszczalne jest podawanie i spożywanie nieznacznej ilości napojów alkoholowych.”;

2) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady i tryb sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1, określając szczegółowy zakres zagadnień podlegających kontroli, formy wykonywania kontroli, sposób dokumentowania jej przebiegu i wyników oraz postępowanie pokontrolne, w tym tryb przekazywania rezultatów kontroli zainteresowanym podmiotom, a zwłaszcza kontrolowanym jednostkom organizacyjnym i ich jednostkom nadrzędnym.”

Art. 23. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 155, poz. 1016 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 546) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb ustalania oraz wyplaty ekwiwalentu, uwzględniając koszty przechowywania, zabezpieczania przed zniszczeniem i utratą oraz konserwacji materiałów archiwalnych.”;

2) w art. 16:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Udostępnianie materiałów archiwalnych dla powyższych potrzeb jest bezpłatne.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ustala, w drodze rozporządzenia, opłaty za udostępnianie materiałów archiwalnych w celach innych niż te, o których mowa w ust. 1, uwzględniając ponoszone przez archiwum dodatkowe koszty związane z tym udostępnianiem, w szczególności:

- 1) koszty przygotowania materiałów do udostępniania,
- 2) koszty wyszukania materiałów archiwalnych,
- 3) koszty zabiegów konserwatorskich związanych z udostępnianiem materiałów archiwalnych,
- 4) koszty wykonania odpisów i kopii.”;

3) w art. 17:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb udostępniania materiałów archiwalnych znajdujących się w archiwach wyodrębnionych, podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrom właściwym: do spraw wewnętrznych, do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa, Prezesowi Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz Szefom: Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i Kancelarii Prezydenta, uwzględniając:

- 1) zasady postępowania z materiałami archiwalnymi zawierającymi informacje niejawnie stanowiące tajemnicę państwową lub służbową albo dane osobowe podlegające ochronie,
- 2) szczegółowe zasady udostępniania dokumentacji dotyczącej osób fizycznych tym osobom dla celów własnych,
- 3) odpłatność za udostępnianie materiałów archiwalnych w przypadku ponoszenia

przez archiwum dodatkowych kosztów z tego tytułu,

4) odpłatność za sporządzenie reprodukcji materiałów archiwalnych.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ustali, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb gromadzenia, ewidencjonowania, kwalifikowania, klasyfikacji oraz udostępniania materiałów archiwalnych tworzących zasób jednostek publicznej radiofonii i telewizji, uwzględniając:

- 1) szczególny zakres i sposób działania radia i telewizji,
- 2) potrzebę szczególnej ochrony materiałów archiwalnych przed utratą lub zniszczeniem.”;

4) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej oraz ministrowie właściwi: do spraw wewnętrznych, do spraw zagranicznych, Szef Kancelarii Sejmu, Szef Kancelarii Senatu, Szef Kancelarii Prezydenta, Szef Urzędu Ochrony Państwa oraz Prezes Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określają, w drodze zarządzeń, organizację podległych im archiwów wyodrębnionych, uwzględniając w szczególności zakres ich działania.”

Art. 24. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 1997 r. Nr 16, poz. 89, Nr 137, poz. 926 i Nr 139, poz. 932 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270) w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych i Minister Sprawiedliwości określają, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania przez notariuszy podatku od spadków i darowizn oraz prowadzenia przez notariusza rejestru tego podatku, w tym w szczególności tryb wykonywania przez notariusza czynności związanych z poborem podatku, sposób udzielania pouczeń stronom oraz udzielania wyjaśnień, treść rejestru oraz termin dokonywania wpłat pobranego podatku.”

Art. 25. W ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 9, poz. 34, z 1997 r. Nr 114, poz. 739, z 1998 r. Nr 117, poz. 757 i z 1999 r. Nr 52, poz. 532) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych może powoływać honorowych konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów lub agentów konsularnych do wykonywania niektórych funkcji konsułów.

2. Na honorowego konsula generalnego, konsula, wicekonsula lub agenta konsularnego może być powołany obywatel polski zamieszkały w państwie przyjmującym, obywatel państwa przyjmującego lub państwa trzeciego, posiadający wysoki autorytet, cieszący się zaufaniem oraz dający rękojmię wykonywania funkcji zgodnie z interesami Rzeczypospolitej Polskiej i jej obywateli.
 3. Okręg konsularny, zakres funkcji honorowego konsula generalnego, konsula, wicekonsula lub agenta konsularnego określa minister właściwy do spraw zagranicznych w akcie powołania.
 4. Okręg konsularny, zakres funkcji honorowego konsula generalnego, konsula, wicekonsula lub agenta konsularnego, określony w akcie powołania, może być zmieniany, za jego zgodą, przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.
 5. W zakresie wykonywanych funkcji honorowy konsul generalny, konsul, wicekonsul lub agent konsularny podlega kierownikowi przedstawicielstwa dyplomatycznego.
 6. Bezpośredni nadzór nad działalnością honorowego konsula generalnego, konsula, wicekonsula lub agenta konsularnego sprawuje właściwy terytorialnie konsul.
 7. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb powoływania i odwoływania honorowych konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów lub agentów konsularnych oraz zasady wykonywania przez nich funkcji, w tym zakres wykonywanych funkcji i sposób współdziałania z właściwymi urzędami konsularnymi, sposób ponoszenia kosztów sprawowania funkcji, a także przypadki, w których przestają oni wykonywać swoje funkcje.”;
- 2) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16. 1. Konsul, w razie niezbędnej potrzeby, może udzielić obywatelowi polskiemu przebywającemu czasowo w państwie przyjmującym pomocy finansowej na pokrycie kosztów powrotu do Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, może być uzależnione od złożenia poręczenia majątkowego lub zobowiązania zwrotu całości lub części otrzymanej kwoty pieniędzy w terminie określonym w decyzji o przyznaniu pomocy finansowej.
 3. Niespłacone w terminie zobowiązania, o których mowa w ust. 2, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach konsul może udzielać zapomóg znajdującym się w niedostatku osobom pochodzenia polskiego zamieszkałym w państwie przyjmującym.
5. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady udzielania pomocy finansowej oraz tryb postępowania przy jej udzielaniu, w tym tryb przyjmowania i rozpatrywania wniosków, sposób zabezpieczania spłaty udzielanej pomocy finansowej innej niż zapomoga, sposoby odraczania terminów spłaty udzielonej pomocy, rozkładania jej na raty oraz umarzania należności, a także wzory wniosków dotyczących udzielenia pomocy finansowej.
 6. W sprawach umarzania i udzielania ulg w spłacie pomocy finansowej udzielonej przez konsula stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr 94, poz. 1037 i Nr 116, poz. 1216).”;
- 3) w art. 24 skreśla się pkt 1;
- 4) w art. 27 skreśla się ust. 2;
- 5) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania przed konsulem, uwzględniając tryb wszczynania, prowadzenia i zakończenia postępowania, terminy załatwiania spraw, rozstrzygania i trybu odwołania od rozstrzygnięć konsula oraz trybu przekazywania spraw organom polskim.”;
- 6) art. 32 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 32. 1. Za wykonane czynności konsularne konsul pobiera opłaty.
2. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, zasady pobierania opłat konsularnych oraz udzielania ulg i zwolnień, a także zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonaniem czynności konsularnych, w tym składniki opłat i wysokość kosztów wykonywania czynności konsularnych oraz rodzaje czynności podlegających opłacie.”
- Art. 26.** W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203 i z 1997 r. Nr 121, poz. 769) w art. 12:
- 1) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Fundacja składa corocznie właściwemu ministrowi sprawozdanie ze swojej działalności.
 3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, jest przez fundację udostępnione do publicznej wiadomości.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, ramowy zakres sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, obejmujący w szczególności najważniejsze informacje o działalności fundacji w okresie sprawozdawczym pozwalające ocenić prawidłowość realizacji przez fundację jej celów statutowych.”

Art. 27. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz warunki działania stacji sanitarno-epidemiologicznych, uwzględniając w szczególności podział stacji na komórki organizacyjne, zakres jej zadań oraz kwalifikacje pracowników stacji wymagane na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy.”;

2) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, jednolite formy nadzoru sanitarnego i warunki dokonywania ocen stanu sanitarno-epidemiologicznego, uwzględniając zadania Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegawczego i bieżącego nadzoru sanitarnego oraz działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej w zakresie chorób zakaźnych i innych chorób związanych z warunkami środowiska.”;

3) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Warunki i tryb pobierania próbek do badań określają Polskie Normy, a w przypadku braku Polskiej Normy warunki te i tryb określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia, uwzględniając w szczególności sposób pobierania i przechowywania próbek.”;

4) w art. 34:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za przyznanie uprawnienia rzeczoznawcy pobierana jest opłata.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje rzeczoznawców, warunki, zakres i tryb przyznawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych, wysokość opłat ponoszonych w związku z przyznaniem uprawnienia rzeczoznawcy oraz warunki i tryb opiniowania przez rzeczoznawców dokumentacji projektowej, w szczególności uwzględniając:

1) przy określaniu kwalifikacji — wykształcenie, praktykę zawodową oraz egzamin kwalifikacyjny,

2) przy określaniu warunków, zakresu i trybu przyznawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy — wykaz dokumentów niezbędnych do wszczęcia postępowania, zakres uprawnień rzeczoznawców oraz ich obowiązki.”;

5) w art. 36:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zasady ustalania wysokości opłat, o których mowa w ust. 1—3, uwzględniając w szczególności wysokospecjalistyczny charakter wykonywanych badań, stanowiących podstawę do ich ustalenia przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której przeprowadza się badania.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niezależnie od opłat z tytułu bieżącego i zapobiegawczego nadzoru sanitarnego, pobieranych według zasad i w wysokości, o których mowa w ust. 1—4, stacje sanitarno-epidemiologiczne mogą w ramach prowadzonych środków specjalnych wykonywać w zakresie badań, pomiarów i innych czynności nie wynikających z ustawowego nadzoru odpłatne usługi na zasadzie zlecenia tych usług i za umownie ustaloną zapłatą.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Środki finansowe uzyskane z opłat, o których mowa w ust. 5, przeznacza się na usprawnienie funkcjonowania Inspekcji Sanitarnej. Główny Inspektor Sanitarny określi, w drodze zarządzenia, regulamin gospodarowania środkami specjalnymi.”

Art. 28. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 750) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wojewoda, w drodze zarządzenia, nadaje regulamin Państwowej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.”;

2) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki współpracy Państwowej Straży Rybackiej ze Społeczną Strażą Rybacką, mając na względzie skuteczność zapobiegania i zwalczania nielegalnego połowu ryb, raków i minogów w powierzchniowych wodach śródlądowych oraz zwalczania przez Państwową Straż Rybacką i Społeczną Straż Rybacką obrotu nielegalnie pozyskanymi rybami, rakami i minogami.”

Art. 29. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105,

poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125, z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83, poz. 931 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 551, Nr 50, poz. 580, Nr 56, poz. 678 i Nr 114, poz. 1193) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi wydziały.”;

2) dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe czynności sądów w sprawach w zakresie międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych, w tym sposób wykonywania czynności dotyczących osób korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych i konsularnych oraz czynności z udziałem tych osób, czynności związane ze stawiennictwem przed sądami obywateli państw obcych, tryb ustalania obywatelstwa stron, uczestników postępowania, oskarżonych i świadków, szczegółowy tryb występowania o pomoc prawną i udzielania takiej pomocy sądom i innym organom państw obcych. Zarządzenie określi ponadto czynności wykonywane przez sądy w poszczególnych rodzajach spraw cywilnych i karnych w obrocie międzynarodowym w zakresie uznawania i wykonania orzeczeń sądów zagranicznych.”;

3) w art. 38:

a) w § 1 skreśla się zdanie trzecie,

b) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, regulamin wyboru delegatów, o których mowa w § 1, uwzględniając w szczególności wymóg proporcjonalności reprezentacji poszczególnych sądów rejonowych w stosunku do ogólnej liczby sędziów sądów rejonowych w okręgu danego sądu okręgowego, a także zasadę tajności głosowania.”;

4) w art. 41² § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości ustala, w drodze rozporządzenia, corocznie liczbę wolnych stanowisk sędziowskich dla poszczególnych sądów, uwzględniając potrzeby wymiaru sprawiedliwości oraz wysokość środków finansowych przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa.”;

5) w art. 63 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa,

określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości z uwzględnieniem sposobu i warunków ustalania i wykonywania obowiązków sędziów w okresie delegowania.”,

6) w art. 124 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych, o których mowa w § 1, uwzględniając zadania przewodniczącego i członków komisji, wynikające z zakresu i formy egzaminu.”;

7) art. 125 otrzymuje brzmienie:

„Art. 125. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, organizację i zakres działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej, w tym wewnętrzną organizację i zadania sekretariatów, obowiązki kierowników sekretariatów, kompetencje w zakresie nadzoru nad pracą sekretariatów, organizację i zakres działania oddziałów i innych komórek organizacyjnych powołanych do wykonywania czynności z zakresu administracji sądowej, a także biurowość w sprawach sądowych i biurowość w sprawach z zakresu administracji i nadzoru.”

Art. 30. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 90, poz. 557, Nr 96, poz. 590 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, na wniosek Sekretariatu Konferencji Episkopatu Polski, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres uprawnień i obowiązków nauczycieli i wychowawców zatrudnionych w niepublicznych przedszkolach i niepublicznych placówkach działających na podstawie przepisów o systemie oświaty oraz niepublicznych placówkach działających na podstawie przepisów o pomocy społecznej prowadzonych przez kościelne osoby prawne.”

Art. 31. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. Nadzór nad pracami geodezyjnymi i kartograficznymi na terenach zamkniętych spra-

wuje właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego.”;

2) w art. 6a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizacyjne, kadrowe i techniczne, jakie powinny zostać spełnione przez gminy wnioskujące o przejęcie określonych w ustawie zadań i kompetencji, mając na uwadze konieczność zapewnienia przez gminę prawidłowego poziomu merytorycznego i technicznego wykonywania pełnego zakresu zadań.”;

3) art. 6c otrzymuje brzmienie:

„Art. 6c. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinni odpowiadać wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, geodeci województw, geodeci powiatowi i geodeci gminni, uwzględniając konieczność posiadania odpowiednich kwalifikacji zawodowych do zakresu wykonywanych zadań.”;

4) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje materiałów geodezyjnych i kartograficznych, które ze względu na ochronę interesów państwa lub interesu społecznego oznacza się klauzulą «poufne», uwzględniając przy tym potrzeby ochrony informacji niejawnych w działalności geodezyjnej i kartograficznej.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Przy Głównym Geodecie Kraju działają:

- 1) Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna jako organ doradczy i opiniodawczy,
 - 2) Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Główny Geodeta Kraju określa skład osobowy Rady i Komisji, o których mowa w ust. 1 i 3.
3. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, tryb i zakres działania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej i Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasady wynagradzania ich członków, mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu przedstawianych Głównemu Geodecie Kraju opracowań i opinii.”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i szczegółowy zakres przeprowadzania przez organy służby geo-

dezyjnej i kartograficznej kontroli urzędów, instytucji publicznych i przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii, uwzględniając podział zadań kontrolnych pomiędzy poszczególne organy służby geodezyjnej i kartograficznej oraz ich obowiązki i uprawnienia podczas wykonywania kontroli, a także obowiązki i uprawnienia podmiotów kontrolowanych.”;

7) w art. 10:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw architektury i budownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb sprawowania nadzoru nad pracami geodezyjnymi i kartograficznymi na terenach zamkniętych, a w szczególności określi rodzaje prac, nad którymi sprawowany jest nadzór, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz ochrony informacji niejawnych.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw architektury i budownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady pozyskiwania i rejestrowania oraz warunki udostępniania fotogrametrycznych i teledetekcyjnych zdjęć lotniczych oraz zdjęć satelitarnych, a w szczególności tryb postępowania związanego z wykonywaniem zdjęć lotniczych, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa lub potrzeby administracji publicznej oraz przedsiębiorców.”;

8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, ustala, w drodze rozporządzenia, sposób przedstawiania na mapach przedmiotów sporów międzynarodowych, uwzględniając na mapach:

- 1) sporne terytoria państwa lub ich części, terytoria okupowane, terytoria i granice pomiędzy państwami ościennymi,
- 2) granice polityczne będące liniami demarkacyjnymi,
- 3) nazewnictwo niektórych terytoriów spornych.”;

9) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Rozpowszechnianie, rozprowadzanie oraz reprodukowanie w celu rozpowszechniania i rozprowadzania map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych, stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, wymaga zezwolenia:

- 1) Głównego Geodety Kraju — w zakresie zasobu centralnego,

- 2) marszałka województwa — w zakresie zasobu wojewódzkiego,
- 3) starosty — w zakresie zasobu powiatowego.”;
- 10) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe zasady i tryb zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, przekazywania materiałów i informacji powstałych w wyniku tych prac do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, ewidencjonowania systemów informacji o terenie, a także szczegółowe zasady przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych systemu informacji o terenie, ogólne warunki umów o udostępnianie tych baz oraz rodzaje prac niepodlegających zgłaszaniu i materiałów niepodlegających przekazywaniu, uwzględniając konieczność zapewnienia odpowiedniej jakości prac przekazywanych do zasobu oraz zabezpieczenia baz danych przed zniszczeniem i utratą,
 - 2) sposób i tryb ochrony znaków geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz rodzaje znaków niepodlegających ochronie, z uwzględnieniem zadań, obowiązków i praw podmiotów biorących udział w czynnościach związanych z ochroną tych znaków,
 - 3) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, rodzaje prac geodezyjnych i kartograficznych mających znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa oraz szczegółowe zasady współdziałania Służby Geodezyjnej i Kartograficznej z jednostką organizacyjną Sztabu Generalnego Wojska Polskiego właściwą w sprawach geodezji i kartografii, w zakresie wykonania tych prac, a także wzajemnego przekazywania materiałów, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz potrzeby administracji publicznej,
 - 4) standardy techniczne dotyczące geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie, mając na celu zapewnienie jednolitości i spójności opracowań geodezyjnych, kartograficznych i systemu informacji o terenie,
 - 5) w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, rodzaje map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych, stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, których rozpowszechnianie i rozprowadzanie oraz reprodukcowanie w celu rozpowszechniania i rozprowadzania wymaga zezwolenia, oraz tryb udzielania tych zezwoleń, mając na względzie konieczność ochrony informacji niejawnych oraz prawa własności Skarbu Państwa do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.”;
- 11) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Rada Ministrów może rozszerzyć, w drodze rozporządzenia, zakres informacji objętych ewidencją gruntów i budynków, uwzględniając zadania administracji publicznej.”;
- 12) art. 26 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) urzędową tabelę klas gruntów,
 - 2) sposób i tryb przeprowadzania gleboznawczej klasyfikacji gruntów,
 - 3) rodzaje gruntów wyłączonych z klasyfikacji,
 - 4) szczegółowe warunki, jakim powinny odpowiadać podmioty wykonujące tę klasyfikację,
 - 5) niezbędne kwalifikacje zawodowe osób wykonujących klasyfikację,
- mając na celu wykonanie prawidłowego podziału gleb na klasy bonitacyjne ze względu na ich jakość produkcyjną, ustaloną na podstawie cech genetycznych gleb, oraz zapewnienie prawidłowego poziomu merytorycznego wykonywania gleboznawczej klasyfikacji gruntów.
2. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, określi, w drodze rozporządzenia, sposób zakładania i prowadzenia ewidencji gruntów i budynków oraz szczegółowy zakres informacji objętych tą ewidencją, sposób i terminy sporządzania powiatowych, wojewódzkich i krajowych zestawień zbiorczych danych objętych tą ewidencją, a także rodzaje budynków i lokali, które nie będą wykazywane w ewidencji, oraz zakres informacji objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości, zapewniając informację o gruntach, budynkach, lokalach, ich właścicielach oraz o innych osobach fizycznych lub prawnych, władających tymi gruntami, budynkami i lokalami, a także szczegółowe zasady wymiany danych ewidencyjnych.
- 2a. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ewidencjonowania przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną przebiegu granic i powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa, mając na uwadze konieczność zapewnienia aktualnych urzędowych informacji o przebiegu granic i powierzchni tych jednostek.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykazywania w ewidencji gruntów i budynków da-

nych odnoszących się do gruntów, budynków i lokali, znajdujących się na terenach zamkniętych, a w szczególności wskaże dane przekazywane do ewidencji gruntów i budynków, tryb przekazywania zmian oraz sposób postępowania z dokumentacją geodezyjną i kartograficzną w przypadku ustalenia terenu zamkniętego lub utraty przez teren charakteru zamkniętego, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa lub potrzeby administracji publicznej.”;

13) w art. 28 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, uzgadniania usytuowania projektowanych sieci oraz współdziałania między jednostkami prowadzącymi ewidencję geodezyjną i jednostkami prowadzącymi ewidencję branżową sieci, a także organizację, kompetencje oraz sposób wynagradzania zespołów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność udziału jednostek prowadzących ewidencje branżowe w uzgadnianiu usytuowania projektowanych sieci, a także mając na celu bezkolizyjne usytuowanie projektowanych sieci z obiektami budowlanymi.”;

14) w art. 32 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady rozgraniczania nieruchomości, określając w szczególności rodzaje dokumentów stanowiących podstawę ustalania przebiegu granic oraz sposób i tryb wykonywania przez geodetę czynności ustalania przebiegu granic i sporządzania dokumentacji przy rozgraniczaniu nieruchomości, mając na względzie dążenie do ugodowego rozstrzygnięcia sporu oraz poszanowanie prawa własności nieruchomości uczestników postępowania.”;

15) w art. 40 dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz związanych z prowadzeniem krajowego systemu informacji o terenie, udzielanie informacji, a także wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego jest odpłatne.”;

16) w art. 40 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzeń:

1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi:

a) rodzaje materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposób i tryb ich pozyskiwania, gromadzenia, przechowywania, zabezpieczania, wyłączenia z zasobu oraz udostępniania zasobu, a także wzory klauzul umieszczanych na materiałach gromadzonych w zasobie i udostępnianych z zasobu, uwzględniając zapewnienie właściwych warunków przechowywania i zabezpieczania zasobu, wykazy materiałów gromadzonych w centralnym, wojewódzkich i powiatowych ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej oraz podział materiałów na grupy asortymentowe i funkcjonalne,

b) wysokość opłat za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz związane z prowadzeniem krajowego systemu informacji o terenie, za udzielanie informacji, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego, uwzględniając potrzeby różnych podmiotów oraz konieczność zapewnienia środków na aktualizację i utrzymywanie państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,

2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury, szczegółowy sposób klasyfikowania i kwalifikowania materiałów przeznaczonych do wyłączenia z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także sposób ich porządkowania i tryb wyłączenia z zasobu, uwzględniając przydatność użytkową w zakresie geodezji i kartografii oraz posiadaną wartość historyczną,

3) w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, szczegółowe zasady i tryb założenia i prowadzenia krajowego systemu informacji o terenie, zakres danych zawartych w systemie, szczegółowy tryb zakładania, prowadzenia i przetwarzania danych systemu oraz ewidencjonowania lokalnych systemów informacji o terenie, uwzględniając konieczność systematycznego gromadzenia, aktualizowania i udostępniania danych systemu oraz zasady współpracy organów administracji publicznej i innych podmiotów współtworzących system.”;

17) w art. 45 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i szczegółowe warunki nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, a w szczególności:

- 1) tryb składania wniosków o nadanie uprawnień zawodowych,
- 2) sposób i warunki uznania praktyki zawodowej,
- 3) organizację działania komisji kwalifikacyjnej,
- 4) sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego i ustalania jego kosztów,
- 5) wzory świadectw tych uprawnień,
- 6) sposób prowadzenia i zakres danych centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia zawodowe,
— mając na uwadze potrzebę oceny umiejętności samodzielnego wykonywania prac zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i zasadami współczesnej wiedzy technicznej."

Art. 32. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34, Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Przepisy art. 24 mogą być stosowane odpowiednio do uczelni niepaństwowej.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb występowania uczelni niepaństwowej o dotacje, o których mowa w art. 24, uwzględniając w szczególności liczbę własnej kadry dydaktycznej, liczbę kształconych studentów, zaangażowanie własnych środków w rozwój bazy materialnej uczelni oraz osiągnięcia uczelni w dotychczasowym kształceniu.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, może przyznać dotacje, o których mowa w ust. 2, określając ich wysokość i przeznaczenie.”;

- 2) w art. 33:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, z zastrzeżeniem ust. 3, określi, w drodze rozporządzenia, warunki kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególne ich uprawnienia, określając w szczególności:

- 1) formy kształcenia, na które mogą być kierowani obywatele polscy, i warunki, jakie muszą spełniać, aby ubiegać się o skierowanie,

- 2) formy pomocy materialnej dla osób skierowanych za granicę, w tym stypendia i zwrot kosztów przejazdów,
- 3) okresy i zasady wypłacania świadczeń osobom skierowanym za granicę,
- 4) warunki i tryb odwoływania osób skierowanych za granicę,
- 5) uprawnienia osób kierowanych za granicę pozostających w zatrudnieniu.”,

- b) skreśla się ust. 5;

- 3) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, jakim odpowiadać powinna uczelnia, aby utworzyć i prowadzić kierunek studiów, uwzględniając liczbę nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego zaliczanych do minimum kadrowego wraz z formą zatrudnienia, a także proporcje tych pracowników do liczby studentów na danym kierunku studiów oraz nazwy kierunków studiów,

- 2) minimalne wymagania programowe dla poszczególnych kierunków studiów wraz z ustaleniem tytułów zawodowych, uwzględniając sylwetkę absolwenta, ramowe treści nauczania dla poszczególnych przedmiotów objętych minimum programowym, zarówno w grupie przedmiotów ogólnych, podstawowych, jak i kierunkowych.

2. Rada Główna na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub z własnej inicjatywy:

- 1) wskazuje kierunki rozwoju szkolnictwa wyższego w zakresie badań naukowych, kształcenia kadr i dydaktyki oraz bazy materialnej uczelni,

- 2) opiniuje kryteria przyznawania uczelniom przez ministra dotacji i innych środków z budżetu państwa, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1—3,

- 3) opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących badań naukowych, szkolnictwa wyższego oraz stopni naukowych i tytułu naukowego, jak również projekty umów międzynarodowych dotyczących równoważności tytułów zawodowych oraz stopni naukowych i tytułu naukowego; projekty aktów normatywnych i umów międzynarodowych przedstawia Radzie Głównej minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego,

- 4) wyraża opinie w innych sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, jak również wyraża opinie w sprawach przedstawionych jej przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub innych ministrów, senaty uczelni oraz ogólnopolskie przedstawicielstwo samorządów studenckich.”;
- 4) art. 81 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 81. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, specjalności, w których na stanowisku profesora nadzwyczajnego można zatrudnić osobę nie spełniającą warunków, o których mowa w art. 80 ust. 2, a posiadającą wybitne twórcze osiągnięcia w pracy zawodowej poza uczelnią, oraz tryb postępowania przy jej zatrudnianiu w uczelni, uwzględniając w szczególności jednostki organizacyjne uczelni, w których osoby te mogą być zatrudnione, oraz jednostki uczestniczące w postępowaniu i ich kompetencje.”;
- 5) w art. 83 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje zawodowe, jakie powinna posiadać osoba zatrudniona na jednym ze stanowisk, o których mowa w art. 77 ust. 2, uwzględniając staż pracy i praktyki zawodowe.”;
- 6) w art. 109:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Nauczyciel akademicki zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy po przepracowaniu co najmniej trzech lat w uczelni ma prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nie przekraczającym jednorazowo jednego roku.”;
- b) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi akademickiemu urlopu, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając w szczególności określenie podmiotu uprawnionego do orzekania o stanie zdrowia i sposób prowadzenia dokumentacji.”;
- 7) w art. 110 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, zakres i formy pomocy przysługującej nauczycielowi akademickiemu podejmującemu studia podyplomowe oraz inne formy kształcenia zawodowego, uwzględniając w szczególności tryb kierowania, wymiar urlopu oraz zakres innych świadczeń, przysługujących osobie kształcącej się.”;
- 8) w art. 121:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady podziału funduszu, o którym mowa w ust. 2, oraz przyznawania nagród z tego funduszu, uwzględniając w szczególności rodzaje i wysokość przyznawania nagród oraz tryb składania wniosków.”;
- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Zasady podziału funduszu, o którym mowa w ust. 3, oraz przyznawania nagród z tego funduszu określa senat uczelni.”;
- 9) w art. 140 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może określić, w drodze rozporządzenia, zasady i warunki uczestniczenia wybitnie uzdolnionych uczniów w zajęciach przewidzianych tokiem studiów na kierunkach zgodnych z uzdolnieniami, zasady zaliczania tych zajęć, w tym również po przyjęciu na studia, określając w szczególności: tryb składania wniosków dotyczących uczestniczenia uczniów w zajęciach przewidzianych tokiem studiów, warunek zgody rodziców lub prawnych opiekunów ucznia, uprawnienia i obowiązki uczniów biorących udział w zajęciach oraz zakres i tryb zaliczania odbytych zajęć.”;
- 10) w art. 141:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Osoby ubiegające się o przyjęcie na studia wnoszą opłatę ustaloną przez rektora uczelni. Wysokość opłaty nie może przewyższać planowanych kosztów związanych z przeprowadzeniem postępowania rekrutacyjnego.”;
- b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 6, uwzględniając zakres egzaminu, w tym konieczność przeprowadzenia testów dotyczących szczególnych wymogów stawianych kandydatom.”;
- 11) w art. 149 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dyplomów i tytułów zawodowych oraz wzory dyplomów wydawanych przez uczelnie, uwzględniając rodzaje i kierunki studiów.
3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia przez uczelnie dokumentacji przebiegu studiów, w tym:
- 1) dokumenty przechowywane w teczce osobowej studenta,
 - 2) zasady wydawania indeksu i legitymacji studenckiej oraz wzory tych dokumentów,

- 3) sposób dokumentowania przebiegu studiów w dokumentach uczelni,
- 4) sposób wydawania absolwentom dyplomu ukończenia studiów,
- 5) zasady dokonywania sprostowań treści dokumentów,
- 6) zasady dokonywania legalizacji dokumentów i organy uprawnione do dokonywania legalizacji,
- 7) zasady postępowania z dokumentami osób nieprzyjętych na studia."

Art. 33. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych (Dz. U. Nr 65, poz. 386 i z 1997 r. Nr 43, poz. 272) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
- 1) sposób obsługi Centralnej Komisji,
 - 2) sposób ustalania wysokości środków finansowych niezbędnych dla funkcjonowania Centralnej Komisji,
 - 3) wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji,
 - 4) zakres innych świadczeń przysługujących członkom Centralnej Komisji i powoływanym przez nią recenzentom, uwzględniając w szczególności, że:
 - a) obsługę merytoryczną działalności Centralnej Komisji prowadzi Biuro Centralnej Komisji, a w zakresie spraw finansowych i gospodarczych — jednostki organizacyjne Ministerstwa Edukacji Narodowej,
 - b) wysokość środków dla Centralnej Komisji planowana będzie corocznie w budżecie Ministerstwa Edukacji Narodowej,
 - c) wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji ustali w relacji do maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego określonego w przepisach o wynagrodzeniu nauczycieli akademickich obowiązujących w dniu 31 grudnia roku poprzedniego,
 - d) przyzna członkom Centralnej Komisji prawo do diet i innych należności za czas odbywanych podróży na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju."

Art. 34. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz

gmin położonych w strefie nadgranicznej, a także wzór tablicy określającej zasięg strefy nadgranicznej z napisem «Strefa nadgraniczna» i tablicy, o której mowa w art. 9 ust. 5, oraz zasady ich utrzymania przez Straż Graniczną.";

- 2) w art. 16 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustala morskie i stałe lotnicze przejścia graniczne oraz określa rodzaj ruchu dozwolonego przez te przejścia, uwzględniając w szczególności umowy międzynarodowe.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, może:

- 1) ustalać na czas określony dodatkowe lotnicze przejścia graniczne,
- 2) zarządzić czasowe zamknięcie określonych przejść granicznych lub ograniczyć ruch przez te przejścia, ze względu na bezpieczeństwo państwa, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego albo ochronę przed zagrożeniem życia lub zdrowia ludzi, a także zapobieganie szerzeniu się epidemii chorób zwierząt.";

- 3) w art. 18 skreśla się ust. 2;

- 4) dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Lot obcego wojskowego statku powietrznego może być wykonany na podstawie zezwolenia właściwego podmiotu i organu zarządzania ruchem lotniczym.

2. Każdy statek powietrzny, który przekroczył granicę państwową bez wymaganego zezwolenia, może być wezwany przez właściwy organ zarządzania ruchem lotniczym do:

- 1) opuszczenia przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) odpowiedniej zmiany kierunku lub wysokości lotu,
- 3) lądowania na wskazanym mu przez ten organ lotnisku polskim.

3. Statek powietrzny, w przypadku niezastosowania się do wezwania, o którym mowa w ust. 2, może być:

- 1) przechwycony przez polski wojskowy statek powietrzny, zwany dalej statkiem przechwytyjącym. Przechwycenie polega na identyfikacji statku powietrznego, nawiązaniu z nim łączności radiowej i kontaktu wzrokowego oraz naprowadzeniu go na właściwy kierunek lotu lub wysokości albo wymuszeniu lądowania na wskazanym polskim lotnisku,

- 2) ostrzeżony strzałami ostrzegawczymi przez statek przechwytyjący, a w przypadku dalszego niestosowania się do tego wezwania, może być zniszczony,

- 3) zniszczony bez dokonania czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, w sytuacji:
- dokonywania czynnej agresji przy użyciu posiadanej broni przeciwko celom położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy:
 - przekroczył granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej,
 - dokonuje agresji z przestrzeni powietrznej na pełnym morzu,
 - b) gdy nie posiada załogi na pokładzie.
4. Zmuszony do lądowania statek powietrzny, jego załogę, pasażerów, ich bagaż oraz ładunek służby lotniska przekazują do dyspozycji Straży Granicznej lub innych organów.
5. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień umów międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską. Jeżeli umowy międzynarodowe właściwe w zakresie lotnictwa wiążące Rzeczpospolitą Polską zawierają odmienne postanowienia względem ustawy, stosuje się wówczas przepisy tych umów.
6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki wykonywania lotów w przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przez własne i obce wojskowe statki powietrzne, w tym szczegółowe zasady:
- postępowania wojskowych statków powietrznych w stosunku do statków powietrznych przekraczających granicę państwową bez wymaganego zezwolenia,
 - zniszczenia statków powietrznych naruszających przestrzeń powietrzną Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu różnych rodzajów środków ogniowych."

Art. 35. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984, z 1999 r. Nr 47, poz. 461 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 718 i Nr 73, poz. 852) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 44:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, roczny plan emisji znaczków pocztowych, ustalając ich tematykę, kolejność wprowadzenia do obiegu oraz liczbę, uwzględniając w szczególności rocznice doniosłych zdarzeń przypadających w danym roku kalendarzowym oraz potrzeby eksploatacyjne Poczty Polskiej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw łączności, w drodze rozporządzenia, może ustalać dopłaty do znaczków pocztowych emitowanych w formach wydawniczych, o których mowa w ust. 4, z przeznaczeniem wpływów na cele społeczne.”;

2) w art. 54 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady przewozu ładunków pocztowych kolejami, uwzględniając w szczególności możliwości przewozowe przedsiębiorstwa państwowego «Polskie Koleje Państwowe», plan przewozów ładunków pocztowych kolejami oraz warunki przewozu ładunków pocztowych.”

Art. 36. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 22, poz. 91, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 551, Nr 94, poz. 1037 i Nr 116, poz. 1216) w art. 71 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania konkursu dla kandydatów na aplikantów notarialnych, w tym w szczególności termin ukazania się w prasie ogłoszenia o przeprowadzeniu konkursu, wartość ogłoszenia, termin składania zgłoszeń, skład i zadania komisji konkursowej, etapy konkursu oraz szczegółowe zasady oceniania kandydatów.”

Art. 37. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 34, poz. 145, z 1997 r. Nr 111, poz. 726 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 778) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ustanawia, w drodze rozporządzenia, strefy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem w szczególności terminów uznania strefy za niebezpieczną oraz wskazania dokładnych współrzędnych geograficznych tej strefy.”;

2) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

1) granice portów morskich od strony morza i ich red, z wyłączeniem portów wojennych, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 4,

2) po zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin — granice portów morskich od strony lądu,

— z uwzględnieniem współrzędnych geograficznych lub granicznych punktów geodezyjnych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia, granice portów wojennych, z uwzględnieniem w szczególności wymogów obronności oraz wskazaniem dokładnych współrzędnych geograficznych tych portów.”;

3) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i formy współpracy urzędów morskich z Marynarcią Wojenną i Strażą Graniczną w zakresie wymienionym w art. 42 oraz w zakresie hydrografii i kartografii morskiej.”

Art. 38. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. 41, poz. 178, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 91, poz. 410 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w art. 24 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru pielęgniarek i rejestru położnych, w tym dane zawierane w rejestrze, oraz sposób udostępniania danych wpisanych do rejestru.”

Art. 39. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. Nr 41, poz. 179, z 1991 r. Nr 105, poz. 452, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia prawa wykonywania zawodu aptekarza prowadzi okręgowa rada aptekarska, na której obszarze działania osoba zainteresowana zamierza wykonywać zawód aptekarza.

2. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, wszczyna się na pisemny wniosek osoby zainteresowanej.

3. Uchwała okręgowej rady aptekarskiej o stwierdzeniu prawa wykonywania zawodu aptekarza jest podstawą do wydania odpowiedniego zaświadczenia ważnego na terenie całego kraju.

4. Aptekarz, który zrzekł się prawa wykonywania zawodu aptekarza lub zaprzestał wykonywania zawodu na czas nieokreślony, składa pisemne oświadczenie okręgowej radzie aptekarskiej.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Aptekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach stwierdzania prawa wykonywania zawodu aptekarza oraz prowadzenia rejestrów aptekarzy i aptek, w tym organ właściwy do postępowania, warunki

wszczęcia postępowania oraz dane, jakie powinno zawierać zaświadczenie.”

Art. 40. W ustawie z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej (Dz. U. Nr 63, poz. 266 i Nr 104, poz. 450, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 483) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje Szkole statut określający jej ustrój i organizację, zakres działania, zasady kształcenia, prawa i obowiązki słuchaczy oraz inne sprawy dotyczące jej działania, nieuregulowane w ustawie, uwzględniając rolę szkoły w systemie administracji państwa.”

Art. 41. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 111, poz. 725 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, a za jego zgodą inni ministrowie, wojewodowie, organy jednostek samorządu terytorialnego, mogą, w drodze zarządzenia, tworzyć, przekształcać lub likwidować zakładowe straże pożarne, zakładowe służby ratownicze, gminne (miejskie) albo powiatowe (miejskie) zawodowe straże pożarne, terenowe służby ratownicze lub inne jednostki ratownicze, uwzględniając częstotliwość występowania pożarów, klęsk żywiołowych i innych miejscowych zagrożeń oraz potrzeby w zakresie zapewnienia należytej ochrony przeciwpożarowej na danym terenie.

2. Instytucje, organizacje, osoby prawne lub fizyczne mogą, za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych, tworzyć, przekształcać lub likwidować zakładowe straże pożarne, gminne (miejskie) albo powiatowe (miejskie) zawodowe straże pożarne, terenowe służby ratownicze lub inne jednostki ratownicze, uwzględniając częstotliwość występowania pożarów, klęsk żywiołowych i innych miejscowych zagrożeń oraz potrzeby w zakresie zapewnienia należytej ochrony przeciwpożarowej na danym terenie.”;

2) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych corocznie określi, w drodze rozporządzenia, wysokość środków finansowych i ich podział między podmioty, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ich wykorzystania wyłącznie dla zapewnienia gotowości bojowej jednostek ochrony przeciwpożarowej.”

Art. 42. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948 i Nr 114, poz. 1193) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18a dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Regulamin porządkowy zakładu opieki zdrowotnej powinien określać w szczególności:

- 1) przebieg procesu udzielania świadczeń zdrowotnych z zapewnieniem właściwej dostępności i jakości tych świadczeń w jednostkach organizacyjnych zakładu opieki zdrowotnej,
- 2) organizację i zadania poszczególnych jednostek organizacyjnych zakładu opieki zdrowotnej, w tym zakresy czynności pracowników oraz warunki współdziałania między tymi jednostkami dla zapewnienia sprawności funkcjonowania zakładu opieki zdrowotnej pod względem leczniczym, administracyjnym i gospodarczym,
- 3) warunki współdziałania z innymi zakładami opieki zdrowotnej w zakresie zapewnienia prawidłowości diagnostyki, leczenia pacjentów i ciągłości postępowania,
- 4) prawa i obowiązki pacjenta,
- 5) obowiązki zakładu opieki zdrowotnej w razie śmierci pacjenta.”;

2) dodaje się art. 19b w brzmieniu:

„Art. 19b. 1. W zakładach opieki zdrowotnej przeznaczonych dla osób wymagających całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych pacjent ma prawo przechowywać wartościowe rzeczy w depozycie zakładu opieki zdrowotnej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki postępowania z depozytami, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności:

- 1) zakres spisu przedmiotów oddanych do depozytu,
- 2) sposób zabezpieczenia przedmiotów oddawanych do depozytu,
- 3) zasady prowadzenia księgi depozytów,
- 4) tryb postępowania z nieodebranymi depozytami.”;

3) dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Dzieci narodzone w szpitalu oraz dzieci w wieku do 7 lat przyjmowane do szpitala zaopatrywane są w znaki tożsamości.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zaopatrywania dzieci, o których mowa w ust. 1, w znaki tożsamości oraz zasady postępowania w razie stwierdzenia braku tych znaków.”;

4) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Pogotowie ratunkowe udziela świadczeń zdrowotnych w razie wypadku, urazu, porodu, nagłego zachorowania lub nagłego pogorszenia stanu zdrowia, powodujących zagrożenie życia.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, obowiązki personelu pogotowia ratunkowego w razie uzasadnionego przypuszczenia, że wypadek pozostaje w bezpośrednim związku z czynem przestępczym, uwzględniając w szczególności:

- 1) obowiązki dyspozytora biura wezwań,
- 2) obowiązki personelu zespołu wyjazdowego,
- 3) obowiązki pozostałych pracowników pogotowia.”;

5) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Tworzenie, przekształcenie i likwidacja publicznego zakładu opieki zdrowotnej następuje w drodze rozporządzenia właściwego organu administracji rządowej albo w drodze uchwały właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego, chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej, uwzględniając w szczególności sprawy wskazane w art. 38 i 43 ustawy.”;

6) użyty w art. 38 w ust. 1, w art. 43 w ust. 1 dwukrotnie i w ust. 2—4 oraz w art. 60 w ust. 3 i 5 w różnych przypadkach wyraz „zarządzenie” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „rozporządzenie”;

7) w art. 43a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia albo Minister Obrony Narodowej po uzyskaniu opinii rektora uczelni, z zastrzeżeniem art. 43b ust. 5, nadaje, w drodze rozporządzenia, statut szpitalowi klinicznemu, o którym mowa w ust. 1, ze szczególnym uwzględnieniem określenia udziału szpitala klinicznego w prowadzeniu badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych, sposobu realizacji celów naukowych i dydaktycznych, zakresu świadczeń zdrowotnych, obszaru działania szpitala klinicznego oraz zakresu uczestnictwa w przygotowywaniu osób do wykonywania zawodu medycznego.”;

8) w art. 43b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje, w drodze rozporządzenia, rektorowi właściwej państwowej uczelni medycznej, państwowej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, na jego wniosek, obowiązki i uprawnienia wobec szpitala klinicznego prowadzonego w formie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, z wyjątkiem obowiązków i uprawnień określonych w art. 36, 44c, 53 ust. 2, art. 53a, 55 ust. 2 i art. 60 ust. 3 i 4, z zastrzeżeniem ust. 2.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia może, w drodze rozporządzenia, odebrać właściwemu rektorowi przekazane obowiązki i uprawnienia w sytuacji, gdy szpital kliniczny przestał działalności, do której realizacji został utworzony, lub znacznie ją ograniczył lub gdy nie może we własnym zakresie pokryć ujemnego wyniku finansowego.”

9) w art. 50 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki sprawowania zarządu częścią mienia państwowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności cel przekazania mienia.”

10) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przekazywania samodzielnemu publicznemu zakładowi opieki zdrowotnej środków publicznych oraz sposób kontroli ich wykorzystania, uwzględniając w szczególności elementy umowy oraz kontrolę pod kątem oceny prawidłowości realizacji zadań oraz sposobu wydatkowania środków publicznych.”

Art. 43. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550 i Nr 104, poz. 1104) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki tworzenia, organizacji oraz działania klas i szkół sportowych oraz szkół mistrzostwa sportowego, uwzględniając umożliwienie uczniom godzenia zajęć sportowych z nauką, w szczególności poprzez odpowiednią organizację zajęć dydaktycznych.”

2) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi ponadto, w drodze rozporządzenia:

- 1) ramowe plany nauczania, w tym wymiar godzin do dyspozycji dyrektora szkoły, z uwzględnieniem w szczególności obowiązującego wymiaru godzin zajęć edukacyjnych dla poszczególnych etapów edukacyjnych, a także wymiaru godzin zajęć rewalidacyjnych dla uczniów niepełnosprawnych,
- 2) podstawy programowe: wychowania przedszkolnego, kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół, kształcenia w profilach w liceach profilowanych, kształcenia w poszczególnych zawodach i profilach kształcenia zawodowego, uwzględniając w szczególności zestawy celów i treści nauczania, umiejętności uczniów, a także zadania wychowawcze szkoły w dostosowaniu do poszczególnych etapów kształcenia i typów szkół oraz zawodów i profili kształcenia zawodowego,
- 3) warunki i tryb dopuszczania do użytku szkolnego programów nauczania, programów wychowania przedszkolnego i podręczników oraz zalecania środków dydaktycznych, z uwzględnieniem konieczności uzyskiwania przed dopuszczeniem programów lub podręczników oraz zaleceniem środków dydaktycznych opinii specjalistów z zakresu poszczególnych dziedzin,
- 4) warunki i sposób oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów oraz przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów, uwzględniające w szczególności kompetencje okręgowych komisji egzaminacyjnych, a także możliwość ustalania przez szkoły wewnątrzszkolnego systemu oceniania,
- 5) sposób prowadzenia przez szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzaje tej dokumentacji, uwzględniające w szczególności ewidencję dzieci i młodzieży podlegających obowiązkowi szkolnemu i obowiązkowi nauki, a także stanowiące podstawę wydawania uczniom świadectw i dyplomów,
- 6) warunki prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez szkoły i placówki, uwzględniające możliwość wprowadzania nowych rozwiązań programowych, organizacyjnych i metodycznych w zakresie działalności dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej, a także wprowadzania odmiennych od powszechnie obowiązujących warunków działania i organizacji szkół i placówek,
- 7) organizację roku szkolnego, uwzględniającą terminy rozpoczynania i kończenia zajęć dydaktyczno-wychowawczych, przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów, przerw świątecznych i ferii szkolnych,

- 8) organizację oraz sposób przeprowadzania konkursów, turniejów i olimpiad, uwzględniając, że konkursy, turnieje i olimpiady powinny służyć odkrywaniu i rozwijaniu uzdolnień uczniów, pobudzaniu twórczego myślenia, wspomaganiu zdolności stosowania zdobytej wiedzy w praktycznym działaniu, a także lepszemu przygotowaniu uczniów do nauki w szkołach wyższego stopnia lub do wykonywania zawodu,
- 9) warunki organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla uczniów niepełnosprawnych w szkołach i placówkach ogólnodostępnych, integracyjnych i specjalnych, uwzględniając szczególne potrzeby edukacyjne tych uczniów,
- 10) standardy wymagań będące podstawą przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów, z uwzględnieniem zasady, że wymagania powinny uwzględniać cele i zadania edukacyjne, zakres treści nauczania oraz umiejętności i osiągnięcia uczniów zawarte w odpowiednich podstawach programowych,
- 11) zasady udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkołach i placówkach, które powinny tworzyć warunki dla zaspokajania potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów, w szczególności wspomagać rozwój uczniów i efektywność uczenia się.”;
- 3) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, regulamin konkursu na stanowisko kuratora oświaty oraz tryb pracy komisji konkursowej.”;
- 4) art. 44 otrzymuje brzmienie:
„Art. 44. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, typy szkół i placówek, w których nie tworzy się rady pedagogicznej ze względu na specyficzną organizację pracy szkoły lub placówki.”;
- 5) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, typy szkół i placówek, w których w skład rady szkoły lub placówki nie wchodzi rodzice lub uczniowie ze względu na specyficzną organizację pracy i zadania szkoły lub placówki bądź brak możliwości wyłonienia stałej reprezentacji rodziców lub uczniów.”;
- 6) w art. 55 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, typy szkół i placówek, w których nie tworzy się samorządu uczniowskiego ze względu na konieczność stosowania w szkole lub placówce specjalnej organizacji nauki i metod pracy, a także ze względów wychowawczych, opiekuńczych i resocjalizacyjnych.”;
- 7) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w stosunku do szkół artystycznych — minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określi, w drodze rozporządzenia, ramowe statuty szkół i placówek publicznych, uwzględniając w szczególności ogólne zasady organizacji szkoły lub placówki, a także zakresy spraw, które powinny być ustalone w statucie szkoły lub placówki.”;
- 8) w art. 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, oraz organizację indywidualnego programu lub toku nauki, uwzględniając umożliwienie uczniom szczególnie uzdolnionym rozwoju ich uzdolnień oraz ukończenie szkoły w skróconym czasie.”;
- 9) w art. 68c ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, może określić, w drodze rozporządzenia, inne stowarzyszenia naukowo-techniczne oraz zawodowe uprawnione do nadawania stopni specjalizacji zawodowej, o których mowa w ust. 1, i szczegółowy tryb postępowania w tych sprawach, uwzględniając w szczególności możliwość dokonania oceny dorobku zawodowego osób ubiegających się o nadanie stopnia specjalizacji zawodowej.”;
- 10) w art. 93 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb nostryfikacji świadectw uzyskanych za granicą, w szczególności uwzględniając porównanie okresów nauki odpowiadających okresom nauki w szkołach polskich.”;
- 11) w art. 94 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki kierowania uczniów i nauczycieli za granicę w celach określonych w ust. 1, z uwzględnieniem możliwości przyznawania stypendiów i innych świadczeń tym osobom.”
- Art. 44.** W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o la-sach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679 i Nr 86, poz. 958) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 32 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) o których mowa w ust. 2 pkt 2, tworzy, łączy, dzieli, likwiduje oraz określa ich zasięg terytorialny, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Dyrektora Generalnego,”;

2) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Lasom Państwowym, określając w nim w szczególności zasady i tryb działania oraz organy wewnętrzne, mając na uwadze stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań przez Lasy Państwowe.”;

3) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stanowiska i wymagania kwalifikacyjne, szczegółowe zasady wynagradzania i stopnie służbowe Służby Leśnej oraz szczegółowy tryb nadawania, obniżania i pozbawiania stopni służbowych, uwzględniając właściwe proporcje między wymaganiami kwalifikacyjnymi, stanowiskami i odpowiadającymi im składnikami wynagrodzenia, które pozwolą na właściwe zatrudnienie w Lasach Państwowych,
- 2) stanowiska Służby Leśnej, na których zatrudnionym pracownikom przysługuje bezpłatne mieszkanie, oraz szczegółowe zasady i tryb przyznawania i zwalniania tych mieszkań, kierując się zasadą racjonalnej gospodarki zasobami mieszkaniowymi, przy uwzględnieniu uzasadnionych potrzeb mieszkaniowych, a także ułatwieniu pełnienia obowiązków służbowych przez niektórych pracowników Służby Leśnej.”;

4) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska określa, w drodze decyzji, wysokość obciążeń, o których mowa w ust. 1.”;

5) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Dyrektora Generalnego, w drodze decyzji, ustala corocznie Lasom Państwowym wielkość odpisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Dyrektor Generalny może ustalać wielkość odpisu dla poszczególnych dyrekcji regionalnych, a dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych — dla poszczególnych nadleśnictw.”

Art. 45. W ustawie z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. Nr 105, poz. 452, z 1993 r. Nr 16, poz. 68 i Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152, Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 599 i Nr 96, poz. 1056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej,

Naczelnej Rady Aptekarskiej i Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, może, w drodze rozporządzenia, uznać za środki farmaceutyczne i materiały medyczne inne niż wymienione w ust. 1 i 2 środki i materiały, biorąc w szczególności pod uwagę przeznaczenie i wykorzystanie tych środków i materiałów.”;

2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób i formy reklamy i informacji o środkach farmaceutycznych i materiałach medycznych, uwzględniając w szczególności:

- 1) niezbędne dane, jakie reklama ma zawierać,
- 2) informacje, których reklama nie może przekazywać,
- 3) sposób przekazywania informacji,
- 4) osoby i jednostki organizacyjne, których udział w reklamie jest niedopuszczalny.”;

3) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpisowi do rejestru nie podlegają:

- 1) leki recepturowe,
- 2) leki gotowe, określone przez ministra właściwego do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia:
 - a) w których skład wchodzi pojedyncze, nieprzetworzone surowce farmaceutyczne, z tym że w przypadku surowców roślinnych mogą one być w postaci rozdrobnionej,
 - b) będące preparatami galenowymi, płynami infuzyjnymi wytwarzanymi w zakładach opieki zdrowotnej lub lekami złożonymi,
- 3) surowce farmaceutyczne, dla których ustanawiane są wymagania dotyczące jakości w trybie przepisu art. 17,
- 4) leki homeopatyczne,
- 5) inne środki farmaceutyczne i materiały medyczne określone przez ministra właściwego do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, uwzględniając leki, których skład nie wymaga szczegółowych badań klinicznych.”;

4) w art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Aptekarskiej, Naczelnej Rady Lekarskiej oraz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb działania Komisji, sposób podejmowania przez nią uchwał, a także szczegółowe zasady wynagradzania jej członków, uwzględniając w szczególności:

- 1) liczbę osób wchodzących w skład Komisji,
- 2) zadania prezydium Komisji,
- 3) zadania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Komisji.”;

- 5) w art. 13:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Za wpisanie środka farmaceutycznego lub materiału medycznego do rejestru oraz za przedłużenie ważności wpisu pobiera się opłatę.”,
- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wpis oraz tryb jej uiszczania, ze szczególnym uwzględnieniem zróżnicowania wysokości opłaty za ocenę dokumentacji rejestracyjnej i przedłużenie ważności wpisu do rejestru.”;
- 6) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Komisji i Naczelnej Rady Lekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz jednostek upoważnionych do przeprowadzania badań laboratoryjnych i klinicznych, uwzględniając w szczególności wyposażenie i kadrę tych jednostek oraz szczegółowe warunki przeprowadzania tych badań, z uwzględnieniem zakresu i metod tych badań.”;
- 7) w art. 18 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, wykazy leków przeznaczonych wyłącznie do stosowania w zakładzie opieki zdrowotnej, uwzględniając, że ich przyjmowanie powinno odbywać się pod kontrolą lekarza.”;
- 8) w art. 19:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Wydanie koncesji, o których mowa w ust. 1, podlega opłacie.”,
- b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- „4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie koncesji, uwzględniając jej zróżnicowanie w zależności od rodzaju wytwarzanego środka farmaceutycznego lub materiału medycznego.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie koncesji w zakresie wytwarzania środków farmaceutycznych i materiałów medycznych stosowanych wyłącznie u zwierząt, uwzględniając jej zróżnicowanie w zależności od rodzaju wytwarzanego środka farmaceutycznego lub materiału medycznego.”;
- 9) w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przedłużania terminu ważności środków farmaceutycznych i materiałów medycznych, uwzględniając w szczególności:
- 1) jednostki uprawnione do przedłużania terminu ważności środków farmaceutycznych lub materiałów medycznych,
- 2) sposób sporządzania wykazu środków farmaceutycznych i materiałów medycznych, którym przedłużono termin ważności, oraz tryb jego prowadzenia.”;
- 10) w art. 31 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Aptekarskiej, Naczelnej Rady Lekarskiej oraz Rady Krajowej Federacji Konsumentów, określi, w drodze rozporządzenia, wykazy środków farmaceutycznych i materiałów medycznych, które mogą być przedmiotem obrotu detalicznego poza aptekami, rodzaj placówek, w których wyroby te mogą być rozprowadzane, oraz określi wymogi, jakim powinny odpowiadać lokal i wyposażenie takiej placówki, oraz kwalifikacje zawodowe prowadzącego placówkę, uwzględniając w szczególności rodzaj środków farmaceutycznych i materiałów medycznych, które mają być przedmiotem obrotu.”;
- 11) w art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) typy aptek oraz zakres i rodzaj czynności należących do aptek poszczególnych typów,
- 2) wymagania dotyczące lokali i wyposażenia aptek, uwzględniając w szczególności:
- a) rodzaj działalności prowadzonej przez poszczególne typy aptek,
- b) wielkość powierzchni funkcjonalnej lokalu apteki,
- c) rodzaj pomieszczeń, jakie powinna posiadać apteka,
- d) wyposażenie apteki w zależności od jej typu.”;
- 12) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, środki farmaceutyczne i materiały medyczne, które mogą być wydawane przez apteki bez recepty lekarskiej, oraz szczegółowe zasady wydawania przez apteki leków i materiałów medycznych, uwzględniając w szczególności:
- 1) sposób wydawania leków osobom fizycznym oraz uprawnionym jednostkom organizacyjnym,
- 2) obowiązki pracownika realizującego receptę,
- 3) czas przechowywania recept i zapotrzebowań.”;
- 13) art. 41 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 41. Kierownik apteki:
- 1) odpowiada za wydawanie, przechowywanie, oznakowanie i tożsamość środków farmaceutycznych i materiałów medycznych oraz za organizację pracy w aptece, zapewniającą prawidłowe sporządzanie leków recepturowych,

wytwarzanie leków gotowych oraz udzielanie informacji o lekach,

2) ma obowiązek przekazywania organom Inspekcji Farmaceutycznej wszelkich informacji o niepożądanym działaniu środka farmaceutycznego lub materiału medycznego,

3) prowadzi ewidencję zatrudnionych w aptece osób wymienionych w art. 40 ust. 3.”;

14) dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór ewidencji, o której mowa w art. 41 pkt 3, uwzględniając w szczególności niezbędne dane dotyczące aptekarza, w tym dane dotyczące przebiegu jego pracy zawodowej.”;

15) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania kontroli przyjmowanych i wydawanych środków farmaceutycznych i materiałów medycznych oraz warunki ich transportowania, uwzględniając w szczególności:

1) obowiązki przyjmującego i wydającego środki farmaceutyczne i materiały medyczne,

2) wymagania dotyczące transportu środków farmaceutycznych i materiałów medycznych.”;

16) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do środków farmaceutycznych i materiałów medycznych stosowanych wyłącznie u zwierząt, leki gotowe i inne środki farmaceutyczne i materiały medyczne, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2 i 5, które nie podlegają wpisowi do rejestru, biorąc pod uwagę w szczególności skład i zastosowanie środka lub materiału.”;

17) w art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia książki kontroli, zasady dokonywania w niej wpisów oraz tryb powiadamiania o usunięciu stwierdzonych uchybień, uwzględniając w szczególności elementy, które powinien zawierać wpis.”

Art. 46. W ustawie z dnia 3 kwietnia 1993 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Miar (Dz. U. Nr 55, poz. 247 i z 1998 r. Nr 37, poz. 202) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe i obwodowe urzędy miar oraz okręgowe i obwodowe urzędy probiercze, a także określa ich obszar

działania i siedziby, z uwzględnieniem ekonomicznych warunków działania tych urzędów oraz potrzeb gospodarki i ludności.”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Prezes Rady Ministrów nadaje, w drodze rozporządzenia, statut Urzędu, określający jego strukturę organizacyjną oraz tryb pracy.

2. Prezes Urzędu ustala, w drodze zarządzenia, regulamin organizacyjny Urzędu, określający zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych Urzędu oraz jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Prezesa Urzędu.”

Art. 47. W ustawie z dnia 3 kwietnia 1993 r. — Prawo o miarach (Dz. U. Nr 55, poz. 248, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, nazwy, definicje i oznaczenia legalnych jednostek miar, uwzględniając nazwy i oznaczenia przedrostków służących do tworzenia wielokrotności i podwielokrotności tych jednostek miar oraz zasady pisowni oznaczeń legalnych jednostek miar.”;

2) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustanawia państwowe wzorce jednostek miar, do których są odnoszone przyrządy pomiarowe kontrolne i użytkowe, według hierarchicznych układów sprawdzeń, ustalając w szczególności dokumentację wzorców zawierającą świadectwo wzorca wraz z załącznikami, którymi są hierarchiczny układ sprawdzeń, dokumentacja techniczna, instrukcja obsługi i księga wzorca, oraz wskazuje miejsce stosowania i przechowywania wzorca i osobę za niego odpowiedzialną.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania techniczne i metrologiczne, którym powinny odpowiadać przyrządy pomiarowe podlegające kontroli metrologicznej, uwzględniając warunki właściwego stosowania tych przyrządów oraz okresy ważności dowodów kontroli,

2) metody oraz przebieg sprawdzania lub badania zgodności właściwości przyrządów pomiarowych z wymaganiami, o których mowa w pkt 1, uwzględniając stosowane wyposażenie pomiarowe oraz sposób dokumentowania wyników.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Przyrządy pomiarowe stosowane:

1) w obrocie publicznym do wyznaczania ilości albo jakości rzeczy w celu

- uzyskania prawidłowej podstawy do rozliczeń,
- 2) przy produkcji i badaniu środków leczniczych,
 - 3) przy czynnościach urzędowych — podlegają legalizacji.
2. Legalizacja jest sprawdzeniem, stwierdzeniem i poświadczeniem przez organ administracji miar, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania techniczne i metrologiczne i może być stosowany do celów określonych w ust. 1.
3. Dowodem legalizacji jest cecha legalizacyjna umieszczona na przyrządzie albo świadectwo legalizacji.
4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, przyrządy podlegające legalizacji oraz wzory cech i świadectw legalizacji, z uwzględnieniem znaczenia i zakresu stosowania ich do celów określonych w ust. 1.”;
- 5) w art. 11:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przyrządy pomiarowe mające znaczenie dla bezpieczeństwa życia, ochrony zdrowia i ochrony środowiska podlegają obowiązkowi uwierzytelnienia.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dowodem uwierzytelnienia jest cecha umieszczona na przyrządzie albo świadectwo uwierzytelnienia.”,
 - c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, przyrządy podlegające obowiązkowi uwierzytelnienia oraz wzory cech i świadectw uwierzytelnienia z uwzględnieniem znaczenia i zakresu stosowania ich do celów, o których mowa w ust. 1.”;
- 6) w art. 16 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Obowiązkowi zatwierdzenia typu podlegają produkowane w kraju lub sprowadzane z zagranicy przyrządy pomiarowe, podlegające legalizacji lub obowiązkowi uwierzytelnienia.
 2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, przyrządy inne niż wymienione w ust. 1 jako podlegające obowiązkowi zatwierdzenia typu, ze względu na stosowanie ich do celów określonych w art. 10 ust. 1 lub w art. 11 ust. 1, a także ich znaczenie dla gospodarki.”;
- 7) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki i tryb zgłaszania przyrządów pomiarowych do legalizacji, uwierzytelnienia lub zatwierdzenia typu, ustalając w szczególności podmioty uprawnione do zgłaszania przyrządów pomiarowych, częstotliwość i miejsce dokonywania kontroli metrologicznych oraz badania i wymagana dokumentację, uwzględniając terminy dokonywania zgłoszenia, obowiązki zgłaszającego i tryb postępowania w tych sprawach,
 - 2) znak typu przyrządu pomiarowego i sposób jego umieszczenia, z uwzględnieniem w szczególności wzoru znaku, daty i kolejności nadania oraz miejsca jego umieszczenia.”;
- 8) art. 18 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 18. Minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, wymagania inne niż metrologiczne, jakie powinny spełniać przyrządy pomiarowe stosowane w ochronie zdrowia, warunkujące dopuszczenie ich do stosowania.”;
- 9) w art. 20 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Pobiera się opłaty za czynności organów i urzędów administracji miar związane z:
 - 1) legalizacją, uwierzytelnieniem i zatwierdzeniem typu oraz uznawaniem za równoważne tym formom kontroli metrologicznej odpowiednich kontroli przyrządów pomiarowych, wykonywanych przez zagraniczne instytucje metrologiczne,
 - 2) sprawdzaniem, wzorcowaniem (kalibracją) i wykonywaniem ekspertyz przyrządów pomiarowych oraz badaniem przyrządów pomiarowych i wydawaniem certyfikatów zgodności w ramach systemu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej,
 - 3) wytwarzaniem i sprawdzaniem materiałów odniesienia (wzorców właściwości chemicznych i fizycznych),
 - 4) ustanawianiem i sprawowaniem nadzoru nad państwowymi wzorcami jednostek miar, stosowanymi i przechowywanymi poza Urzędem,
 - 5) akredytacją laboratoriów pomiarowych,
 - 6) szkoleniem z dziedziny metrologii.
 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar, określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat i tryb ich pobierania.”
- Art. 48.** W ustawie z dnia 3 kwietnia 1993 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 55, poz. 249) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 5 otrzymuje brzmienie:
„Art. 5. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) próby dla wyrobów z metali szlachetnych, uwzględniając zasadę określoną w art. 3 i 4,
 - 2) wymagania, jakim powinny odpowiadać wyroby z metali szlachetnych zgłaszane do badania i cechowania, tryb zgłaszania, metody badania i sposoby cechowania

tych wyrobów oraz wzory cech probierczych, z uwzględnieniem w szczególności obowiązków podmiotów zobowiązanych do zgłaszania wyrobów, sposób określania zawartości metali szlachetnych w tych wyrobach, kryteria doboru cech probierczych do rodzaju wyrobów oraz opis wizerunków cech,

3) sposób postępowania z wyrobami z metali szlachetnych nie odpowiadającymi najniższej próbie, ustalonej zgodnie z pkt 1, uwzględniając w szczególności możliwość oznaczenia ich znakiem MET lub wydania świadectwa badania oraz sposób postępowania z wyrobami nie odpowiadającymi próbom deklarowanym przez podmioty zgłaszające.”;

2) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, kryteria kwalifikacji wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględniając w szczególności wyroby mające wartość historyczną lub artystyczną, które zostały wytworzone co najmniej 36 lat przed dniem powstania obowiązku zgłaszania ich do badania i cechowania w celu wprowadzenia do obrotu handlowego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) w art. 9 w ust. 1 wyrazy „2 gramy w sztuce lub w dwóch sztukach, gdy w obrocie handlowym stanowią parę” zastępuje się wyrazami „5 gramów”;

4) w art. 16 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pobiera się opłaty za czynności organów i urzędów administracji probierczej związane z:

- 1) badaniem stopów metali szlachetnych i wyrobów wykonywanych z takich stopów,
- 2) cechowaniem zbadanych wyrobów i stopów,
- 3) dokonywaniem ekspertyz wyrobów i stopów.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar, określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat i tryb ich pobierania.”

Art. 49. W ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 83, poz. 931) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz urzędów skarbowych uprawnionych do wydawania i sprzedaży banderol lub wydawania upoważnień do wydawania banderol podatkowych i legalizacyjnych,

2) wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3.”;

2) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy składający wniosek o wydanie lub o sprzedaż banderol nie będzie odbierał ich osobiście, do wniosku załącza również upoważnienie do odbioru dla określonej osoby, z podaniem jej imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania oraz rodzaju i numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby.”;

3) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz wyrobów podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, objętych klasyfikacją Systematycznego wykazu wyrobów oraz Polską scaloną nomenklaturą towarową handlu zagranicznego.”

Art. 50. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2000 r. Nr 109, poz. 1157) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kategorie prac geologicznych,
- 2) kwalifikacje ogólne i zawodowe wymagane od osób wykonujących, dozoruujących i kierujących określonymi kategoriami prac geologicznych,
- 3) sposób postępowania w sprawach stwierdzania kwalifikacji,
- 4) tryb powoływania komisji egzaminacyjnych, skład komisji egzaminacyjnej do sprawdzenia wiadomości kandydatów oraz zakres wiadomości podlegających sprawdzeniu,
- 5) wysokość opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji, sposób ich uiszczania oraz wysokość wynagrodzenia dla członków komisji egzaminacyjnej

— uwzględniając wymagania w zakresie bezpieczeństwa powszechnego, prawidłowości wykonywanych prac geologicznych oraz potrzeby ochrony środowiska.”;

2) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru obszarów górniczych, dane podlegające wpisowi do rejestru obszarów górniczych oraz dokumenty przechowywane w rejestrze obszarów górniczych, a także zakres i sposób udostępniania danych zawartych w tym rejestrze, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony złóż kopalin przed zagospodarowaniem niezgodnym z ich przeznaczeniem oraz potrzebą powszechnego udostępniania informacji.”;

3) w art. 58 skreśla się ust. 2;

4) w art. 64 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące części i treści planu ruchu zakładu górniczego, ze wskazaniem szczególnych wymagań dotyczących podziemnych zakładów górniczych, odkrywkowych zakładów górniczych i zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi,
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące części i treści planu ruchu sporządzanego w formie uproszczonej,
- 3) szczegółowe wymagania dotyczące części i treści planu ruchu likwidowanego zakładu górniczego,
- 4) szczegółowe wymagania dotyczące części i treści planu ruchu zakładu:

- a) prowadzącego bezzbiornikowe magazynowanie substancji w górotworze,
- b) prowadzącego składowanie odpadów w podziemnych wyrobiskach górniczych,
- c) wykonującego roboty geologiczne, z uwzględnieniem specyfiki prowadzenia tych prac na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,

5) okresy, na jakie mają być sporządzane plany ruchu,

6) tryb sporządzania planu ruchu i jego zmiany oraz tryb i terminy przedkładania planu ruchu (zmiany planu ruchu) do zatwierdzenia

— określając szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa higieny pracy pracowników zakładu górniczego, prawidłowej i racjonalnej gospodarki złożem, ochrony środowiska wraz z obiektami budowlanymi i zapobiegania szkodom i ich naprawiania.”;

5) w art. 68 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje osób, o których mowa w ust. 1, uwzględniając kwalifikacje ogólne i zawodowe wymagane od osób kierownictwa i dozoru ruchu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych oraz w działach ruchu tych zakładów,
- 2) sposób postępowania w sprawach stwierdzania kwalifikacji osób, o których mowa w ust. 1, uwzględniając tryb powoływania komisji egzaminacyjnych, skład komisji egzaminacyjnej do sprawdzenia wiadomości kandydatów oraz zakres wiadomości podlegających sprawdzeniu, wysokość opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji i sposób ich uiszczania, tryb stwierdzania kwalifikacji oraz wyso-

kość wynagrodzenia dla członków komisji egzaminacyjnych.”;

6) w art. 69 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentacji mierniczo-geologicznej, jaką jest obowiązany posiadać przedsiębiorca, uwzględniając dokumenty, które wchodzi w skład tej dokumentacji w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych, sposób i terminy jej sporządzania i uzupełniania oraz zakres obowiązku jej udostępniania organom administracji geologicznej i nadzoru górniczego, wymagania dotyczące wykonywania prac geodezyjnych dla potrzeb sporządzania tej dokumentacji, a także zasady i tryb postępowania z dokumentacją po likwidacji zakładu górniczego oraz udostępniania tej dokumentacji, jak również przypadki, w których organ nadzoru górniczego może wyrazić zgodę na sporządzenie lub nakazać sporządzenie innych dokumentów.”;

7) w art. 70 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje ogólne i zawodowe wymagane od mierniczo-geologicznego i geologa górniczego, sposób postępowania w sprawach stwierdzania kwalifikacji, tryb powoływania komisji egzaminacyjnych, skład komisji egzaminacyjnej do sprawdzenia wiadomości kandydatów, zakres wiadomości podlegających sprawdzeniu, wysokość opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji i sposób ich uiszczania, tryb stwierdzania kwalifikacji oraz wysokość wynagrodzenia dla członków komisji egzaminacyjnych.”;

8) w art. 73 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) kryteria oceny występujących w zakładach górniczych zagrożeń naturalnych, natężenia występowania zagrożeń, przestrzeni ich występowania i rodzaju zakładu górniczego, a także szczegółowe zasady zaliczania tych zagrożeń przez właściwe organy nadzoru górniczego do poszczególnych stopni, kategorii i klas zagrożeń,
- 2) sposób zaliczania złożeń, ich części lub wyrobisk do poszczególnych stopni, kategorii i klas zagrożeń,
- 3) przypadki, w których zaliczeń może dokonywać kierownik ruchu zakładu górniczego — kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zakładu górniczego, ruchu tego zakładu i bezpieczeństwa powszechnego.”;

9) w art. 107 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Wyższemu Urzędowi

Górnictwu, określając w nim w szczególności zasady i tryb działania oraz organy wewnętrzne, mając na uwadze stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań przez Wyższy Urząd Górniczy.”;

10) w art. 108 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, tworzyć i znosić specjalistyczne urzędy górnicze obejmujące niektóre dziedziny działalności urzędów górniczych, określając ich nazwę, właściwość i siedzibę.”

Art. 51. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o opłacie wyrównawczej od niektórych towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy (Dz. U. Nr 43, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz towarów, o których mowa w ust. 3.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat wyrównawczych od towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy, biorąc w szczególności pod uwagę stawki celne oraz podatki i opłaty, jakie obciążają towary przywożone z zagranicy.”

Art. 52. W ustawie z dnia 11 maja 1994 r. o zadaniach zleconych gminie, związanych z organizacją i prowadzeniem spisów rolnych (Dz. U. Nr 67, poz. 288) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, terminy i sposób wykonania zadań, o którym mowa w art. 1 pkt 3, uwzględniając formy i zakres współdziałania urzędów statystycznych przy aktualizowaniu danych zawartych w wykazach indywidualnych gospodarstw rolnych i działek rolnych.”

Art. 53. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 i Nr 109, poz. 1157) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz wyrobów budowlanych, o których mowa w ust. 2 pkt 2.”;

2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia wydzielanych przez materiały budowlane, urządzenia i elementy wyposażenia w po-

mieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych w pomieszczeniach przeznaczonych dla zwierząt.”;

3) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego, oraz listę obiektów budowlanych i kryteria techniczne, jakimi powinien kierować się organ podczas nakładania na inwestora obowiązku ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego.”;

4) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę, uwzględniając w szczególności dokumenty inwestora, określone w ust. 1.”;

5) w art. 34 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i formę projektu budowlanego,
- 2) szczegółowe zasady ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych.”;

6) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dzienników budowy, montażu i rozbiórki oraz osoby upoważnione do dokonywania w nich wpisów, a także dane, jakie powinna zawierać tablica informacyjna.”;

7) w art. 64 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór książki obiektu budowlanego i sposób jej prowadzenia.”;

8) w art. 84b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę działalności organów administracji architektoniczno-budowlanej wykonują Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego oraz wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego, który wykonuje tę kontrolę w stosunku do starosty.”;

9) w art. 88a w pkt 2 skreśla się wyrazy „stopnia wojewódzkiego”.

Art. 54. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, Nr 41, poz. 412 i Nr 111, poz. 1279 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1157) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast powołuje Przewodniczącego i członków komisji, o której mowa w ust. 2, oraz ustala, w drodze zarządzenia, regulamin komisji, uwzględniając jej organizację i zasady działania.”;

2) w art. 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wzory dokumentów stosowanych w pracach planistycznych oraz zakres i rodzaje dokumentów wymaganych w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, uwzględniając w szczególności:

- 1) dokumenty związane z podjęciem prac planistycznych,
- 2) dokumenty sporządzane w toku opracowywania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 3) dokumenty wymagane przy składaniu wniosków o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.”;

3) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, w drodze zarządzenia, powołuje komisję do przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, w tym egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględniając kwalifikacje i wiedzę członków komisji.”

Art. 55. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Samorząd województwa zgodnie z potrzebami wynikającymi w szczególności z liczby i struktury społecznej ludności województwa tworzy i prowadzi zakłady psychiatrycznej opieki zdrowotnej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, docelową sieć zakładów psychiatrycznej opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności ich dostępność oraz sposób finansowania.”

Art. 56. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o zmianie ustawy — Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i z 1996 r. Nr 87, poz. 396) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, skład Komisji, uwzględniając przedstawicieli centralnych organów administracji rządowej, ponadzakładowych organizacji związkowych uznanych za reprezentatywne na podstawie przepisów art. 241¹⁷ § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 Kodeksu pracy oraz konfederacji pracodawców, tryb powoływania jej członków na wniosek właściwych ministrów, Głównego Inspektora Pracy oraz statutowych organów organizacji związkowych i pracodawców, zasady jej działania w celu udzielania stronom zamierzającym zawrzeć układ zbiorowy pracy pomocy w formie doradztwa i konsultacji oraz zasady zwrotu zamiejscowym członkom Komisji i innym osobom biorącym udział w jej pracach kosztów podróży.”

Art. 57. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) w art. 12:

a) w ust. 5 skreśla się zdanie trzecie,

b) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw środowiska określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 5, za przedwczesny wyręb drzewostanu, uwzględniając wartość drzewostanów, stopień zadrzewienia drzewostanu w wieku wyrębu faktycznego, powierzchnię drzewostanu oraz aktualną cenę sprzedaży 1 m³ drewna.”

Art. 58. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715 i Nr 133, poz. 884, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wieloletnie łowieckie plany hodowlane uwzględniające zasadę optymalnego gospodarowania populacjami zwierząt łownych oraz ochrony lasu przed szkodami wyrządzonymi przez te zwierzęta, które sporządzają dla sąsiadujących ze sobą obwodów łowieckich o zbliżonych warunkach przyrodniczych (rejony hodowlane) dyrektorzy regionalnych dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe w porozumieniu z wojewodami i Polskim Związkiem Łowieckim.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego, określi, w dro-

dze rozporządzenia, szczegółowe zasady sporządzania rocznych planów łowieckich i wieloletnich łowieckich planów hodowlanych oraz zatwierdzania rocznych planów łowieckich, uwzględniając zasadę optymalnego gospodarowania populacjami zwierząt łownych oraz ochrony lasu przed szkodami wyrządzanymi przez te zwierzęta.”;

2) w art. 19:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) złożenie z wynikiem pozytywnym przez organizatora turystyki lub osobę przez niego zatrudnioną egzaminu ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, przeprowadza komisja powołana przez ministra właściwego do spraw środowiska, który określi, w drodze rozporządzenia, zakres oraz sposób i tryb przeprowadzenia egzaminu, który obejmować powinien znajomość przepisów dotyczących ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz przepisów dotyczących posiadania i postępowania się bronią.”;

3) w art. 28 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przekazywania w zarząd obwodów łowieckich wyłączonych z wydzierżawiania, uwzględniając tryb postępowania, jednostkom, których zadania ustawowe dają gwarancję realizacji celów, o których mowa w ust. 2.”;

4) w art. 30:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Czynsz dzierżawny ustala się, w zależności od kategorii obwodu łowieckiego, mnożąc ilość hektarów obszaru dzierżawionego obwodu łowieckiego przez równowartość pieniężną żyta, stosując wskaźnik przeliczeniowy, który nie może być wyższy niż 0,07q żyta za 1 hektar.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego, określi, w drodze rozporządzenia:

1) zasady kategoryzacji obwodów łowieckich, uwzględniając liczebność poszczególnych gatunków zwierzyny w określonych środowiskach jej bytowania, rodzaj

i wielkość jej pozyskania oraz nasilenie czynników antropogenicznych,

2) szczegółowe zasady ustalenia czynszu dzierżawnego, uwzględniając powierzchnię i kategorię obwodu łowieckiego, stosując za podstawę do wyliczeń cenę żyta ustaloną na podstawie ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 137, poz. 926 oraz z 1998 r. Nr 108, poz. 681),

3) szczegółowe zasady ustalania partycypacji, o której mowa w ust. 1, uwzględniając niezrealizowanie rocznego planu łowieckiego w zakresie pozyskania: łosi, jeleni, danieli i saren, przy czym nie może ona przekroczyć 10% wartości wpływów ze sprzedaży tusz tych gatunków w roku poprzednim.”;

5) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby używania, ewidencjonowania i przechowywania w siedzibach Państwowej Straży Łowieckiej broni palnej krótkiej, amunicji i ręcznych miotaczy gazu. Rozporządzenie powinno określać szczegółowe wymogi dotyczące przechowywania, używania, ewidencjonowania w siedzibach Państwowej Straży Łowieckiej broni palnej krótkiej, amunicji do tej broni oraz ręcznych miotaczy gazu, a także wzory dokumentów niezbędnych do ewidencjonowania broni i amunicji oraz ręcznych miotaczy gazu, jej wydawania i zdania, jak również warunki techniczne, jakim powinien odpowiadać magazyn broni.”;

6) w art. 42 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bezpośrednio po dostarczeniu przez uprawnionego do wykonywania polowania pozyskanej zwierzyny do punktu skupu osoba go prowadząca obowiązana jest oznakować tusze łosi, jeleni, danieli, muflonów, saren i dzików.”;

7) w art. 43 w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „uwzględniając istniejące polskie zwyczaje łowieckie oraz kierując się troską o bezpieczeństwo osób i mienia.”;

8) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania przy szacowaniu szkód w uprawach i płodach rolnych oraz wypłat odszkodowań za

szkody, uwzględniając terminy zgłoszenia szkody, obowiązek szacowania wstępnego i ostatecznego oraz obszar uszkodzonej uprawy.”

Art. 59. W ustawie z dnia 26 października 1995 r. o pobieraniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (Dz. U. Nr 138, poz. 682 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 104, poz. 661) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakłady opieki zdrowotnej lub inne jednostki organizacyjne prowadzące krajowe listy osób oczekujących na przeszczepienie określonych komórek, tkanek i narządów, uwzględniając w szczególności profil działania zakładów.”;

2) w art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw zdrowia nadaje Krajowej Radzie Transplantacyjnej, w drodze rozporządzenia, statut określający czas trwania kadencji, szczegółowy zakres, organizację i tryb działania oraz określa zasady wynagradzania za udział w pracach Krajowej Rady Transplantacyjnej.”

Art. 60. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639, z 1997 r. Nr 106, poz. 680, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 160, poz. 1078, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 96, poz. 1106 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 9, poz. 117 i Nr 72, poz. 839) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowe warunki i tryb udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 4, uwzględniając tendencje światowe do tworzenia się nowych dyscyplin.”;

2) w art. 19 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zajęcia, o których mowa w ust. 1, prowadzone są również w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa oraz Szefowi Obrony Cywilnej Kraju.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowy program zajęć dla jednostek organizacyjnych,

o których mowa w ust. 3, ustalając wykaz jednostek organizacyjnych, które będą realizować plany i programy zajęć wychowania fizycznego.”;

3) w art. 22 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb zaliczania okresów pobierania stypendiów sportowych do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze wynikające ze stosunku pracy.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokość stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 4, uwzględniając obowiązki zawodnika pobierającego stypendium, skutki ich niewykonywania oraz podstawę i sposób ustalania wysokości stypendium.”;

4) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży, uwzględniając rodzaje zawodów i szczeble rozgrywek oraz warunki uczestnictwa zawodników.”;

5) w art. 24 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i pozbawiania licencji, o której mowa w ust. 1, uwzględniając wymogi do uzyskania licencji, okres jej ważności, dokument przyznający licencję, przypadki, kiedy polski związek sportowy może pozbawić zawodnika licencji, oraz określi organ odwoławczy od decyzji polskiego związku sportowego.”;

6) w art. 27 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zawodnika, o którym mowa w ust. 3, powołanego do czynnej służby wojskowej, ustalając ośrodki, w których będzie prowadzone szkolenie sportowe, system zatwierdzania planów szkoleniowych oraz obowiązki związane z ubezpieczeniem zawodników.”;

7) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wyróżnień i wysokość nagród, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe zasady i tryb ich przyznawania, uwzględniając osiągnięcia sportowe, za które zawodnicy otrzymują nagrody, oraz organ przyznający wyróżnienia i nagrody.”;

8) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki prowadzenia działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej, uwzględniając kwalifikacje osób prowadzących działalność w tej dziedzinie, ich prawa i obowiązki, oraz podstawowe założenia organizacyjne.”;

9) w art. 44 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje, stopnie i tytuły zawodowe w dziedzinie kultury fizycznej oraz szczegółowe zasady i tryb ich uzyskiwania, uwzględniając stopnie trenerskie i specjalizacje instruktorskie, warunki uzyskiwania tych stopni i tytułów oraz tytułu menedżera sportu, a także jednostki uprawnione do prowadzenia kursów specjalistycznych i dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje.”;

10) w art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania odznaczeń, wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając rodzaje odznak i wyróżnień, rodzaje i wysokość nagród oraz tryb ich uzyskiwania, a także osiągnięcia, za które mogą być przyznane nagrody.”;

11) w art. 46 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji sędziego sportowego, uwzględniając okres ważności licencji, wzór dokumentu potwierdzającego jej uzyskanie, przypadki, kiedy polski związek sportowy może pozbawić sędziego licencji, oraz organ odwoławczy od decyzji polskiego związku sportowego.”;

12) w art. 48:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem właściwym w sprawach dopingu jest Komisja do Zwalczenia Dopingu w Sporcie, zwana dalej «Komisją».”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, powołuje, w drodze rozporządzenia, Komisję, o której mowa w ust. 1, uwzględniając kwalifikacje członków Komisji w dziedzinie medycyny, kultury fizycznej, sportu, biologii lub prawa.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb działania Komisji, uwzględniając tryb przeprowadzania kontroli antydopingowej, sposób podejmowania uchwał w sprawach dotyczących interpretacji wyników kontroli antydopingowej oraz możliwość powoływania podkomisji.”;

13) w art. 49 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszanie przepisów antydopingowych, uwzględniając obowiązki zawodnika dotyczące poddania się kontroli antydopingowej, sankcje za odmowę poddania się tym badaniom oraz sankcje dla zawodnika, u którego wykryto stosowanie zabronionych środków farmakologicznych lub metod uznanych za dopingowe oraz kompetencje organów dyscyplinarnych.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, placówki odpowiedzialne za przeprowadzanie analiz antydopingowych oraz tryb, sposób i zasady odpłatności za kontrolne badania antydopingowe, uwzględniając warunki, jakie powinny spełnić te placówki.”;

14) w art. 50:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i zasady sprawowania opieki medycznej nad osobami uczestniczącymi w zajęciach wychowania fizycznego, sportowych i rekreacyjnych oraz w imprezach sportowych i rekreacyjnych.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki sanitarnohigieniczne obiektów sportowych i rekreacyjnych oraz zasady sprawowania nadzoru nad ich przestrzeganiem.”

Art. 61. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urządach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 106, poz. 489 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Środki pochodzące z pobieranej od wierzycieli opłaty w wysokości 5% od kwot ściągniętych w trybie egzekucyjnym, a także wpłaconych w wyniku zastosowania środków egzekucyjnych oraz z opłat za czynności egzekucyjne urzędów skarbowych i opłaty manipulacyjnej, przeznaczają się na wydatki związane z prowadzeniem egzekucji administracyjnej, na wynagrodzenia prowizyjne pracowników urzędów skarbowych wykonujących egzekucję administracyjną należności pieniężnych oraz na finansowanie przedsięwzięć usprawniających egzekucję administracyjną.

2. Gospodarka finansowa środkami, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w formie środków specjalnych, których dysponentami są naczelnicy urzędów skarbowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej środkami specjalnymi, o których mowa w ust. 1, ustalając:

1) rodzaje wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem egzekucji administracyjnej, uwzględniając specyfikę działalności oraz potrzebę zapewnienia motywacyjnego systemu wynagradzania pracowników wykonujących egzekucję administracyjną,

2) obowiązki w zakresie sporządzania planów finansowych obejmujących przychody i wydatki,

3) przypadki, w których może nastąpić przekazanie środków specjalnych na usprawnienie funkcjonowania innych urzędów skarbowych, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia skuteczności i ciągłości wykonywania egzekucji administracyjnej.”

Art. 62. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarzy i położnej (Dz. U. Nr 91, poz. 410, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 162, poz. 1115 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 94, poz. 1037) w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2.”

Art. 63. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929) dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Prezes Rady Ministrów, na wniosek właściwego członka Rady Ministrów, może tworzyć komisje do kodyfikacji dziedzin prawa.”

Art. 64. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych (Dz. U. Nr 106, poz. 495, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2000 r. Nr 48, poz. 550) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje Centrum statut, w którym określa jego wewnętrzną organizację i tryb pracy oraz wykaz komórek organizacyjnych, uwzględniając w szczególności zadania Centrum określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, w tym zasady współpracy z samorządami województw, placówkami naukowymi i szkołami wyższymi oraz instytucjami międzynarodowymi.

2. Prezes Centrum ustala, w drodze zarządzenia, regulamin organizacyjny Centrum określający zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych Centrum.

3. Dyrektor Generalny zatwierdza wewnętrzne regulaminy organizacyjne komórek organizacyjnych Centrum.

4. Prezes Centrum może, w drodze zarządzenia, tworzyć komisje, rady i zespoły jako organy pomocnicze lub opiniodawczo-doradcze o charakterze stałym albo doraźnym, określając cel powołania, zakres zadań i tryb pracy tych organów.”

Art. 65. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 64, poz. 729 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 60, poz. 698 i Nr 94, poz. 1037) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, może określić, w drodze rozporządzenia, zasady postępowania lekarzy w sytuacjach związanych ze szczególnym zagrożeniem zdrowia publicznego, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres zagrożenia.”

Art. 66. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 44 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 62, poz. 685) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, obiekty, urządzenia i instalacje wchodzące w skład infrastruktury zapewniającej dostęp do portu o podstawowym znaczeniu dla go-

spodarki narodowej z uwzględnieniem usytuowania obiektów, urządzeń i instalacji oraz w zależności od ich rodzaju, ilości lub wymiarów.”

Art. 67. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063, z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i Nr 119, poz. 1250) w art. 293 skreśla się § 2.

Art. 68. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i z 2000 r. Nr 60, poz. 701) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji przesyłanych dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego, o których mowa w § 2, mając na uwadze konieczność zebrania danych osobopoznawczych niezbędnych do dokonania prawidłowej klasyfikacji skazanego dla indywidualnego z nim postępowania zmierzającego do realizacji celów, jakim ma służyć wykonanie kary pozbawienia wolności.”;

2) w art. 83 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, powołuje ośrodki diagnostyczne, o których mowa w § 2, oraz określi zasady organizacji i warunki przeprowadzania badań w tych ośrodkach. Rozporządzenie uwzględni potrzebę:

1) wyjaśnienia psychologicznych i socjologicznych procesów zachowania skazanego,

2) zdiagnozowania ewentualnych zaburzeń psychicznych skazanego,

3) określenia ewentualnego postępowania leczniczego i rehabilitacyjnego

— w celu podjęcia właściwej decyzji klasyfikacyjnej i określenia warunków indywidualnego oddziaływania na skazanego.”;

3) w art. 87 w § 5 wyraz „zarządzenia” zastępuje się wyrazem „rozporządzenia”;

4) w art. 249:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia:

1) sposoby prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych,

2) normy wyżywienia w zakładach karnych i aresztach śledczych, dzienne stawki budżetowe dla tych norm oraz zasady wydawania posiłków,

3) warunki bytowe osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych, mając na uwadze zapewnienie osadzonym odzieży, obuwia, środków higieny, a także wyposażenie pomieszczeń w podstawowy sprzęt kwaterunkowy,

4) sposoby rozpatrywania wniosków, skarg i prośb osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych, a także ich ewidencję i dokumentowanie,

5) sposoby ochrony, obrony i zapewnienia bezpieczeństwa zakładów karnych i aresztów śledczych, mając na względzie obowiązki funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej i przywieziennych zakładów pracy, sposoby postępowania ze skazanymi, tymczasowo aresztowanymi i ukaranymi, a także warunki wstępu na teren zakładów karnych i aresztów śledczych osób nie będących funkcjonariuszami lub pracownikami Służby Więziennej albo pracownikami przywieziennych zakładów pracy.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze zarządzenia:

1) czynności administracyjne i rozliczenia finansowe związane z prowadzeniem depozytu przedmiotów wartościowych i środków pieniężnych osób pozbawionych wolności, w tym czynności związane z ich przyjmowaniem, ewidencjonowaniem, przechowywaniem i wydawaniem, tryb przekazywania zdeponowanych środków i przedmiotów między jednostkami organizacyjnymi więzennictwa, czynności związane z rozliczeniem należności za pracę osadzonych oraz tryb dokonywania zakupów przez osadzonych,

2) czynności administracyjne związane z wykonywaniem tymczasowego aresztowania i kary pozbawienia wolności, w tym czynności związane z przyjmowaniem do zakładów karnych i aresztów śledczych oraz ze zwalnianiem osób osadzonych, sposób obliczania okresu wykonywania kary i środka przymusu oraz rodzaje i wzory ewidencji osadzonych,

3) tryb przeprowadzania kontroli jednostek organizacyjnych więzennictwa, z uwzględnieniem rodzajów kontroli,

kompetencji do prowadzenia kontroli, jej zakresu i częstotliwości, sposobu jej przeprowadzania i dokumentowania jej przebiegu, a także sposobu ustalania i przekazywania zainteresowanym wyników kontroli,

- 4) organizację służby zdrowia w jednostkach organizacyjnych więziennictwa, z uwzględnieniem potrzeb całego więziennictwa i poszczególnych jego okręgów, możliwości organizacyjnych poszczególnych jednostek, doświadczeń placówek istniejących i zasad obowiązujących w organizacji zamkniętych i otwartych placówek lecznictwa.”;

- 5) w art. 254 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz pomieszczeń, o których mowa w art. 251 § 1, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani, oraz warunki, którym muszą one odpowiadać, kierując się koniecznością zapewnienia warunków określonych dla aresztów śledczych i zakładów karnych przy wykonywaniu tymczasowego aresztowania i kary pozbawienia wolności.”

Art. 69. W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany :

- 1) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Przepis art. 23 ust. 1 może być stosowany odpowiednio do niepaństwowej uczelni zawodowej.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb występowania niepaństwowej uczelni zawodowej o dotacje, o których mowa w art. 23, uwzględniając w szczególności liczbę własnej kadry dydaktycznej, liczbę kształconych studentów, zaangażowanie własnych środków w rozwój bazy materialnej uczelni oraz osiągnięcia uczelni w dotychczasowym kształceniu.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i Komisji Akredytacyjnej Wyższego Szkolnictwa Zawodowego, może przyznać dotacje, o których mowa w ust. 2, określając ich wysokość i przeznaczenie.”;

- 2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Tworzy się Komisję Akredytacyjną Wyższego Szkolnictwa Zawodowego, zwaną dalej «Komisją»”.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

1) warunki, jakim powinna odpowiadać uczelnia zawodowa, aby utworzyć i prowadzić kierunek lub specjalność zawodową, uwzględniając proporcje nauczycieli akademickich do liczby studentów,

2) wymagania kadrowe, niezbędne do prowadzenia kierunku lub specjalności zawodowej, uwzględniając liczbę nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy, zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. Komisja na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub z własnej inicjatywy:

1) ocenia programy nauczania oraz spełnianie przez uczelnię zawodową warunków określonych w ust. 2 oraz przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego opinię w sprawie prowadzenia przez uczelnię zawodową danego kierunku lub specjalności zawodowej,

2) ocenia jakość kształcenia,

3) opiniuje w porozumieniu z Radą Główną Szkolnictwa Wyższego kryteria przyznawania uczelniom zawodowym dotacji i innych środków z budżetu państwa,

4) opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących uczelni zawodowych.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zapewnia obsługę administracyjną oraz środki finansowe niezbędne do realizacji zadań Komisji.”

Art. 70. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 96, poz. 591, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 84, poz. 934 i z 2000 r. Nr 84, poz. 948) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania świadectw sprawności technicznej pojazdów szynowych oraz wzór tych świadectw, uwzględniając warunki uzyskania tych świadectw oraz czas ich ważności i przypadki utraty ważności.”;

2) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które powinny znajdować się w pojeździe szynowym, oraz ich wzory, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentów określających stan techniczny pojazdu szynowego.”;

3) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru pojazdów szynowych, zawartość księgi rejestrowej oraz sposób oznakowania pojazdów szynowych.”

Art. 71. W ustawie z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (Dz. U. Nr 106, poz. 675) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb realizacji przez Poczta Polską zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, uwzględniając w szczególności zasady funkcjonowania Poczty Polskiej w stanach nadzwyczajnych.”

Art. 72. W ustawie z dnia 2 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 106, poz. 677 i z 1999 r. Nr 32, poz. 310) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii polskich organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających międzynarodowych przewoźników drogowych, może określić, w drodze rozporządzenia, liczbę koncesji lub promów koncesji na dany rok kalendarzowy, mając na względzie uzyskaną liczbę zezwoleń zagranicznych.”;

2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić:

1) w drodze rozporządzenia, polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych — do wydawania zezwoleń zagranicznych,

2) w drodze zarządzenia, kierownika jednostki organizacyjnej utworzonej w tym celu — do wydawania zezwoleń zagranicznych oraz wykonywania niektórych czynności związanych z udzielaniem koncesji,

z uwzględnieniem warunków udzielonego upoważnienia.”;

3) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, upoważnić kierownika jednostki organizacyjnej utworzonej w tym celu lub polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych do pobierania opłat, o których mowa w art. 26, uwzględniając warunki i tryb pobierania opłat.”

Art. 73. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062 oraz z 2000 r. Nr 94, poz. 1037 i Nr 116, poz. 1216) w art. 39 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia, o którym mowa w § 2, uwzględniając tylko te dane, które podlegają ujawnieniu w księgach wieczystych oraz rejestrach zastawów.”

Art. 74. W ustawie z dnia 22 grudnia 1999 r. o czasowym podporządkowaniu niektórych jednostek wojskowych (Dz. U. z 2000 r. Nr 2, poz. 6) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2000 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 marca 2001 r.”

Art. 75. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc uchwały Rady Ministrów oraz zarządzenia Prezesa Rady Ministrów, ministrów i innych organów administracji rządowej, podjęte lub wydane przed dniem wejścia w życie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zostały podjęte lub wydane bez upoważnienia ustawowego.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc inne niż wymienione w ust. 1 akty normatywne Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów lub innych organów administracji rządowej, podjęte lub wydane przed dniem wejścia w życie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zawierają normy prawne o charakterze powszechnie obowiązującym lub wewnętrznym, z wyjątkiem rozporządzeń.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc rozporządzenia wydane przez organy inne niż wskazane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej do wydawania rozporządzeń oraz wydane bez upoważnienia ustawowego.

4. Do dnia 31 grudnia 2001 r. Rada Ministrów ogłosi w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” wykaz aktów prawnych, o których mowa w ust. 1—3.

Art. 76. Akty normatywne wydane na podstawie ustaw o stosunku Państwa do kościołów i związków wyznaniowych zachowują moc do czasu zawarcia przez Radę Ministrów umów z przedstawicielami tych kościołów i związków wyznaniowych oraz uchwalenia

ustaw na ich podstawie w trybie art. 25 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 77. 1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych działa na dotychczasowych zasadach do czasu powołania Komisji na podstawie ustawy.

2. Komisje powołane do kodyfikacji dziedzin prawa działają do czasu ich rozwiązania.

Art. 78. Akty wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują

moc do czasu ich zastąpienia przez akty wydane na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 79. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 74, który wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 2000 r.,
- 2) art. 27 pkt 5 lit. b) i c), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.,
- 3) art. 61, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*